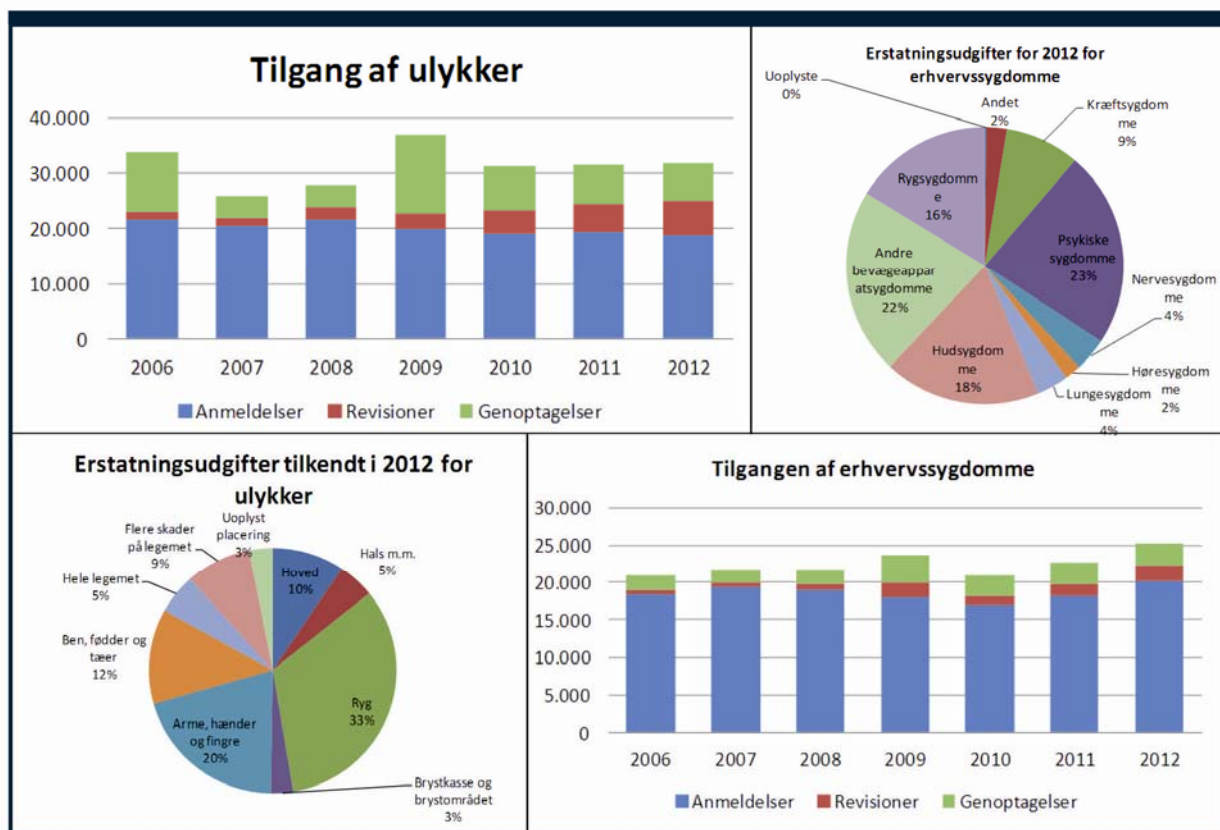

ARBEJDSKADESTATISTIK

2012

Forord

I Arbejdsskadestatistik 2012 giver Arbejdsskadestyrelsen en statistisk opgørelse af de sager, som er behandlet i perioden 2006-2012.

I 2012 modtog Arbejdsskadestyrelsen godt 57.000 sager. Det er knap 2.900 flere sager end i 2011. Stigningen i antallet af sager skyldes hovedsagelig flere sager om erhvervssygdomme.

Antallet af anmeldte erhvervssygdomme er det højeste i hele perioden fra 2006 til 2012. Psykisk sygdom er den dominerende diagnose i 2012, hvor 22 procent af anmeldelserne er omkring psykisk sygdom. I 2006 var andelen 16 procent. I 2012 er der knap 4.500 anmeldelser af psykisk sygdom, hvilket er næsten 1.000 flere end i 2011.

Antallet af anmeldte ulykker falder fra 2006 og er lavest i 2012. Faldet er størst indenfor ulykker i form af forstuvning, forvridding og forstrækning, som er den hyppigst forekommende skadeart. I 2006 udgør forstuvning, forvridding og forstrækning 51 procent af anmeldelserne, mens andelen i 2012 er faldet til 47 procent. Faldet er på cirka 2.100 sager.

I 2012 er erstatningsudgifterne på 3,95 milliarder kroner. 2,77 milliarder kroner vedrører ulykker, mens 1,18 milliarder kroner vedrører erhvervssygdomme. Der anerkendes imidlertid langt flere ulykker end erhvervssygdomme, og den gennemsnitlige erstatning per anerkendt sag er højere for erhvervssygdomme end for ulykker.

Arbejdsskadestatistikken kan læses på www.ask.dk/statistik og består ligesom sidste år af to dele:

- *Arbejdsskadestatistik 2012*, der indeholder en detaljeret analyse af de sager, som Arbejdsskadestyrelsen har behandlet i perioden 2006-2012
- *Arbejdsskadestatistik 2012 – kort fortalt*, der indeholder en opsummering af hovedpointerne fra Arbejdsskadestatistik 2012

København, d. 2. oktober 2013

Anne-Marie Vægter Rasmussen
Direktør

Indholdsfortegnelse

Forord.....	1
Forord.....	2
Indholdsfortegnelse.....	3
I. Generelt om arbejdsskadesager	4
I.1 Anmeldelser.....	5
I.2 Afsluttede sager	8
I.3 Afgørelser	10
I.4 Erstatninger.....	18
II Ulykker.....	20
II.1 Arbejdsulykker fordelt på skadeart	21
II.2 Arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet.....	24
II.3 Arbejdsulykker fordelt på årsag	26
II.4 Arbejdsulykker fordelt på hovedbrancher	28
II.6 Arbejdsulykker fordelt på skadeart og hovedbranche.....	33
II.6 Arbejdsulykker fordelt på køn.....	37
II.7 Arbejdsulykker fordelt på alder.....	39
II.8 Arbejdsulykker fordelt på bopælsregioner	42
III Erhvervssygdomme.....	44
III.1 Erhvervssygdomme fordelt på diagnoser.....	45
III.2 Erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche.....	49
III.3 Erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche og diagnose.....	55
III.4 Erhvervssygdomme fordelt på køn	59
III.5 Erhvervssygdomme fordelt på alder	61
III.6 Erhvervssygdomme fordelt på bopælsregioner.....	65
IV Erstatningsudgifter.....	68
IV.1 De samlede erstatningsudgifter.....	68
IV.2 Erstatningsudgifter for ulykker	70
IV.3 Erstatningsudgifter for erhvervssygdomme.....	77
Bilag: Læsevejledning.....	84
Hvilke sager er omfattet af statistikken?.....	84
Centrale begreber	85
Hvor kan jeg læse mere?.....	87
Hvordan læses tabellerne?	87
Generelle forbehold.....	88

I. Generelt om arbejdsskadesager

Tilgangen

Tilgangen af arbejdsskadesager er svingende over perioden 2006-2012. Tilgangen af sager består af anmeldelser, revisioner og genoptagelser. Fra 2006 til 2008 er antallet af anmeldelser steget med cirka 2 procent, og herefter falder antallet af anmeldelser og er i 2010 10 procent under niveauet for 2006. I 2011 og 2012 stiger antallet af anmeldelser igen, og antallet af anmeldelser ligger nu næsten på niveau med 2006.

Antallet af revisioner er steget væsentligt i løbet af perioden. Stigningen er størst fra 2008 til 2009. En del af stigningen skyldes ændringer i registreringerne. Antallet af genoptagelser svinger meget i perioden, hvilket skyldes højesteretsdomme, som har medført, at der er genoptaget flere sager.

Afsluttede

Antallet af afsluttede sager er stigende frem til 2009. I 2009 og 2010 er der afsluttet knap 61.000 sager. Antallet af afsluttede sager er i 2011 cirka 49.000 sager. Faldet skyldes, at antallet af verserende sager er nedbragt til et minimum ved udgangen af 2010 og det derfor ikke er muligt at afslutte så mange sager. At der bliver afsluttet mange sager i 2010 har ligeledes resulteret i et ujævnt flow i sagsafviklingen i første halvår af 2011. For fremadrettet at sikre en jævn sagsafvikling har der derfor været behov for at øge antallet af verserende sager. Antallet af afslutninger er i 2012 steget til knap 54.000.

Antallet af afsluttede førstegangsaftagelser stiger frem til 2008, og herefter falder antallet igen. I 2012 stiger antallet igen, og der er næsten lige så mange førstegangsaftagelser som i 2006. Antallet af afsluttede revisioner har været stigende siden 2006, og antallet af afsluttede genoptagelser ligger højt i 2009 og 2010, hvilket skyldes afslutninger som følge af en højesteretsdom.

Mén og erhvervsevnetab

Antallet af afgørelser om mén på 5 procent eller mere¹ er stigende i perioden 2006 til 2010, mens den gennemsnitlige méngrad er stabil i perioden. I 2012 stiger den fra 10 til 11 procent.

Antallet af afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere² er svingende i perioden. Den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent falder i løbet af perioden. Det gør sig især gældende for førstegangsaftagelser. Faldet i den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent kan skyldes, at der tilkendes flere midlertidige erstatninger.

¹ Arbejdsskadestyrelsen fastsætter et varigt mén med procenterne 5, 8, 10, 12, 15, 18, 20, 25, 30, 35, 40, 45 og så videre, stigende med intervaller med 5 procent til i alt 100 procent. Dette skyldes, at der ved vurdering af mén historisk er taget udgangspunkt i brøker, hvor $1/20 = 5$ procent, $1/12 = 8$ procent og $1/10 = 10$ procent og så videre. Maksimummén udgør normalt 100 procent. I ganske særlige tilfælde kan et varigt mén vurderes til 120 procent. Der udbetales ikke godtgørelse for mén under 5 procent.

² Hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 procent, ydes der ikke erstatning. Arbejdsskadestyrelsen fastsætter erstatning med procenterne 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45 og så videre.

I.1 Anmeldelser³

Tilgangen består af anmeldelser, revisioner og genoptagelser. I de tre efterfølgende tabeller er antallet af sager i de tre forløb beskrevet. Fra 2006 til 2008 stiger anmeldelserne med cirka 2 procent. Fra 2008 til 2009 falder anmeldelserne med knap 7 procent. Faldet i anmeldelserne fortsætter i 2010. Fra 2010 til 2011 stiger anmeldelserne med cirka 1.500 sager, svarende til cirka 4 procent. Antallet af anmeldelser stiger med 5 procent fra 2011 til 2012 (tabel I.1). I 2012 er indeks 99 og altså 1 procent under 2006.

Det er især antallet af erhvervssygdomme, som ligger højt i 2012. Antallet er det højeste i hele perioden fra 2006 til 2012. Modsat forholder det sig med antallet af ulykker, som er det laveste i perioden. Hvor indeks for erhvervssygdomme i 2012 er 111, er det for ulykkerne 88.

Antallet af anmeldte brilleskader ligger under 100 sager i hele perioden. Størstedelen af brilleskaderne anmeldes til forsikringsselskaberne og behandles som bagatelskader.

Antallet af pludselige løfteskader falder i perioden, hvilket skyldes, at de pludselige løfteskader overgik til ulykkesbegrebet i forbindelse med arbejdsskadereformen i 2004.

Tabel I.1 Anmeldte arbejdsskadesager⁴, 2006-2012

Sagsklasse/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Ulykker	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Erhvervssygdomme	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Brilleskader	87	79	82	89	73	76	85
Pludselige løfteskader	41	13	11	3	4	2	.
I alt	40.024	39.896	40.709	37.994	36.150	37.733	39.459
Indeks	100	100	102	95	90	94	99

³ Arbejdstilsynet udsender også statistikker over antallet af anmeldte ulykker og erhvervssygdomme. Da der er forskel i anmeldereglerne for de to myndigheder, vil der være forskel i antallet af anmeldelser, jævnfør afsnit i læsevejledning.

⁴ Arbejdsskadestyrelsen behandler også skader efter andre love end arbejdsskadesikringsloven, blandt andet skader hos værnepligtige, AMU-kursister og studerende på visse praktisk orienterede uddannelser. Disse skader er medtaget som arbejdsskader.

Der er sket en markant stigning i antallet af revisioner, hvilket ses af tabel I.2. Fra 2006 til 2012 stiger antallet af revisioner med 270 procent. Denne udvikling afspejles både i ulykker og i erhvervssygdomme. Stigningen i antallet af revisioner starter i 2009. Det hænger sammen med, at der er ændret i registreringen, så hvis både ménafgørelsen og erhvervsevnetabsafgørelsen revideres, tæller den som to revisioner, tidligere talte den kun som en. Det høje antal revisioner for erhvervssygdomme i 2009 hænger sammen med, at der tages cirka 900 kviksølv-sager til revision i forbindelse med, at undersøgelsen af arbejdet med kviksølv hos klinikassistenter er færdig. At der kommer flere revisioner kan også hænge sammen med, at Arbejdsskadestyrelsen ændrer praksis⁵. Der er flere sager, som afsluttes efter et år med revision. Desuden følger man de tilskadekomne erhvervsmæssige situation tættere, og det resulterer i, at der er flere revisioner i den enkelte sag.

Tabel I.2 Revisioner af arbejdsskadesager

Sagsklasse/År for revision	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Ulykker	1.663	1.571	2.244	3.014	4.061	5.042	6.023
Erhvervssygdomme	515	491	714	1.843	1.274	1.593	2.071
Pludselige løfteskader	13	12	8	6	6	4	7
I alt	2.191	2.074	2.966	4.863	5.341	6.639	8.101
Indeks	100	95	135	222	244	303	370

⁵ Den ændrede praksis er blandt andet en følge af § 17a i arbejdsskadesikringsloven. For tilskadekomne, som modtager ledighedsydelse, vil man træffe afgørelse om en midlertidig ydelse og tage sagen til revision. Sagen følges tæt, så der kan godt være flere revisioner i samme år.

I 2006 er der et højt antal genoptagelser, hvilket skyldes højesteretsdommen af 9. februar 2006 om revalidering. På baggrund af dommen genoptages godt 7.600 sager. Ser man bort fra disse sager, ligger antallet af genoptagelser både i 2007 og 2008 på cirka 6.000 sager. I 2009 stiger antallet af genoptagelser væsentligt. Det skyldes en højesteretsdom fra 22. april 2009, som medfører, at cirka 8.500 sager genoptages.

Den 16. august 2010 afsiger Højesteret en dom om erstatning til tilskadekomne, som er på deltid på tidspunktet for skaden. Dommen medfører, at der genoptages knap 800 sager i 2010. Ses der bort fra højesteretsdommene, stiger antallet af genoptagelser fra 2008 til 2009 med cirka 50 procent. Stigningen hænger sammen med, at Arbejdsskadestyrelsen i 2009 ændrer registreringerne af revisioner og genoptagelser. Hvis der anmodes om genoptagelse af mén og erhvervsevnetab, tæller det som to genoptagelser. I 2008 og tidligere var det registreret som én genoptagelse. Derudover sker der også en reel praksisændring, som medfører et stigende antal genoptagelser.

Tabel I.3 Genoptagelser af arbejdsskadesager

Sagsklasse/År for genoptagelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Ulykker	10.618	3.928	4.141	13.898	8.164	7.130	6.933
Erhvervssygdomme	4.196	1.932	2.007	3.959	2.762	2.892	3.032
Brilleskader	3	2	0	1	0	0	0
Pludselige løfteskader	117	81	50	128	57	40	26
I alt	14.934	5.943	6.198	17.986	10.983	10.062	9.991
Indeks	100	40	42	120	74	67	67

I.2 Afsluttede sager

Af tabel I.4 fremgår det, at antallet af førstegangsaftagelser stiger i perioden 2006-2008. Fra 2008 og frem til 2011 falder antallet af førstegangsaftagelser. Der træffes godt 33.000 førstegangsaftagelser i 2011, hvilket er et fald i forhold til 2010 på 17 procent. For første gang siden 2007 er antallet af afsluttede førstegangsaftagelser (jf. tabel I.4) i 2011 lavere end antallet af anmeldelser (jf. tabel I.1). Samme tendens gør sig gældende i 2012.

Faldet i antallet af førstegangsaftagelser i 2011 skyldes, at antallet af verserende sager er nedbragt til et minimum ultimo 2010 og det derfor på det tidspunkt ikke længere er muligt at afslutte flere sager, end der kommer ind. At der er afsluttet mange sager i 2010 resulterer i et ujævnt sagsflow i starten af 2011. For fremadrettet at sikre en jævn sagsafvikling er der behov for at øge antallet af verserende sager. Da sagerne ikke er fuldt oplyste, når Arbejdsskadestyrelsen modtager dem, vil det medføre, at der altid vil være sager i oplysningsfasen, og at der derfor er en grænse for, hvor få verserende sager der kan være. For at sikre et jævnt sagsflow er det derfor vigtigt at finde den rette balance mellem sagsoplysning og sagsafvikling. I 2012 er der et mere fornuftigt niveau af verserende sager i forhold til at sikre et flow i sagsafviklingen.

Tabel I.4 Afsluttede arbejdsskadesager (førstegangsaftagelser)

Sagsklasse/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Ulykker	20.091	22.305	23.748	21.796	20.777	17.433	17.648
Erhvervssygdomme	16.205	20.442	20.292	20.108	19.584	15.956	18.507
Brilleskader	3	4	4	4	9	9	18
Pludselige løfteskader	139	65	31	11	6	2	1
I alt	36.438	42.816	44.075	41.919	40.376	33.400	36.174
Indeks	100	118	121	115	111	92	99

Fra 2006 til 2010 stiger antallet af afsluttede revisioner. Fra 2010 til 2011 er der et mindre fald, men antallet stiger igen fra 2011 til 2012. Stigningen i antallet af afsluttede revisioner skyldes dels den ændrede registrering af revision og dels en praksisændring, som medfører, at sagerne følges tættere.

Tabel I.5 Afsluttede revisioner af arbejdsskadesager

Sagsklasse/År for revision	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Ulykker	1.386	1.536	2.002	2.648	4.465	4.555	5.716
Erhvervssygdomme	448	480	639	1.365	1.771	1.503	1.992
Pludselige løfteskader	10	11	13	6	10	3	6
I alt	1.844	2.027	2.654	4.019	6.246	6.061	7.714
Indeks	100	110	144	218	339	329	418

Antallet af afsluttede genoptagelser i arbejdsskadesager i 2009 er det højeste i hele perioden. Det skyldes til dels, at der er afsluttet cirka 4.500 af sagerne fra højesteretsdommen fra 22. april 2009 om genoptagelse. De resterende sager, som genoptages som følge af højesteretsdommen fra 22. april 2009, afsluttes i 2010. Der er i 2009 fokus på at få afsluttet flest mulige genoptagelser. Som det tidligere blev nævnt i kommentaren til tabel 1.3, skyldes det højere antal genoptagelser i 2006 og 2007, at cirka 7.600 sager i 2006 genoptages på grund af højesteretsdommen om revalidering. Af disse sager afsluttes cirka 5.500 i 2006 og resten i 2007.

Antallet af afsluttede genoptagelser falder fra 2010 til 2011, hvilket skyldes, at antallet af verserende genoptagelser er så langt nede ultimo 2010, at det ikke længere er muligt at afslutte flere genoptagelser end dem, der kommer ind. At antallet af genoptagelser er meget lavt ultimo 2010 medfører en ujævn sagsafvikling i starten af 2011. Fra 2011 til 2012 stiger antallet af afsluttede genoptagelser med cirka 500 sager.

Tabel I.6 Afsluttede genoptagelser af arbejdsskadesager

Sagsklasse/År for genoptagelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Ulykker	8.312	6.031	5.439	10.784	10.633	6.702	6.846
Erhvervssygdomme	3.216	2.201	2.453	3.938	3.243	2.515	2.902
Brilleskader	3	1	1	1	0	0	0
Pludselige løfteskader	110	97	88	121	84	53	26
I alt	11.641	8.330	7.981	14.844	13.960	9.270	9.774
Indeks	100	72	69	128	120	80	84

I.3. Afgørelser

I de følgende tabeller beskrives godtgørelses- og erstatningsafgørelserne. De første tabeller viser oplysninger om afgørelser om varigt mén på 5 procent eller mere. I sager, hvor der har været foretaget revision, eller hvor sagen har været genoptaget, fremgår den *samlede ménprocent* af tabellen.

Tabel I.7 viser antallet af afgørelser truffet med en positiv ménprocent samt den gennemsnitlige ménprocent fordelt på året for afgørelsen og sagsklasse. Fra 2006 til 2011 ligger den gennemsnitlige ménprocent på 10, mens den i 2012 er 11. Der træffes i 2009 og 2010 mange afgørelser om erstatning for mén på 5 procent eller mere, hvilket skyldes, at der er fokus på at få afviklet genoptagelser. Dette underbygges af, at der ikke ses samme stigning i tabellen med førstegangsafgørelser (tabel I.8). Det stigende antal afgørelser om mén på 5 procent eller mere kan hænge sammen med arbejdsskadereformen. I takt med, at der anerkendes flere sager (både ulykker og erhvervssygdomme), vil antallet af sager med mén på 5 procent eller mere ligeledes stige.

Den gennemsnitlige méngrad for erhvervssygdomme ligger højere end den gennemsnitlige méngrad for ulykker. For erhvervssygdomme er den gennemsnitlige méngrad i 2012 på 14 procent, og for ulykker er den 9 procent. Der træffes flere afgørelser om mén på 5 procent eller mere i ulykkessagerne end i erhvervssygdomssagerne, hvilket hænger sammen med, at anerkendelsesprocenten for ulykker er højere end for erhvervssygdomme. I 2012 udgør ulykkerne cirka 69 procent af afgørelserne om mén på 5 procent eller mere.

Tabel I.7 Afgørelser om mén⁶ på 5 procent eller mere truffet i arbejdsskadesager opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arbejdsulykker	Antal	5.990	8.347	7.800	8.519	8.784	7.284	7.546
	Gns. ménpct.	9	9	9	9	9	9	9
Erhvervssygdomme	Antal	2.103	3.365	3.136	3.457	3.702	2.923	3.354
	Gns. ménpct.	15	13	13	13	13	14	14
I alt	Antal	8.168	11.753	10.953	11.985	12.487	10.209	10.902
	Gns. ménpct.	10	10	10	10	10	10	11

⁶ Afgørelser, hvor méngraden fastholdes, er ikke medtaget i tabellen med afgørelser om mén på 5 procent eller mere. I årsstatistikken for 2010 og tidligere år var fastholdelsen af et mén på 5 procent eller mere medtaget. Det betyder, at antallet af afgørelser især i 2010 og 2011 er lavere end i tidligere statistikker. Her var der en del fastholdelse af mén godtgørelse som følge af højesteretsdommen fra 2009 om genoptagelse.

Af tabel I.8 fremgår, at den gennemsnitlige ménprocent for førstegangsafgørelserne også ligger stabilt i perioden, dog lidt lavere end i tabel I.7.

Forskellen mellem tabel I.7 og tabel I.8 skyldes andengangsafgørelserne (revisioner og genoptagelser). I 2012 blev der truffet afgørelser om mén på 5 procent eller mere i 1.907 andengangsafgørelser⁷. Der sker en stigning i antallet af revisioner af ménafgørelserne. En genoptagelse af ménet vil normalt enten ende med en uændret méngrad eller en forhøjelse af méngraden. De uændrede afgørelser er ikke medtaget i tabellen; det er udelukkende ménafgørelser, hvor der tilkendes yderligere godtgørelse. Den gennemsnitlige méngrad for alle afgørelser (tabel I.7) vil derfor ligge over den gennemsnitlige ménprocent for førstegangsafgørelserne (tabel I.8).

Tabel I.8 Afgørelser om mén på 5 procent eller mere truffet i nye arbejdsskadesager (førstegangsafgørelser) opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arbejdsulykker	Antal	5.416	7.504	6.724	6.873	6.770	5.752	5.940
	Gns. ménpct.	8	8	8	8	8	8	8
Erhvervssygdomme	Antal	1.976	3.214	2.958	3.214	3.381	2.663	3.054
	Gns. ménpct.	13	11	12	12	12	12	12
I alt	Antal	7.466	10.756	9.694	10.094	10.151	8.415	8.995
	Gns. ménpct.	9	9	9	9	9	9	9

⁷ Forskellen mellem antallet af afgørelser i tabel I.7 (10.902) og antallet af afgørelser i tabel I.8 (8.995).

I tabel I.9 er afgørelser om mén på 5 procent eller mere opgjort efter ménprocent. Ved revision og genoptagelser er det den samlede méngrad, som indgår. Hvis en tilskadekomne for eksempel tilkendes 5 procent i 2006 og sagen genoptages, og der tilkendes yderligere 3 procent i 2009, vil den tilskadekomne indgå med 5 procent i 2006 og 8 procent i 2009.

Afgørelser med en ménprocent på 5 udgør det største samlede antal afgørelser. I 2012 drejer det sig om cirka 41 procent af alle afgørelser. Dette er et fald i forhold til 2006, hvor knap 45 procent af de positive ménafgørelser er 5 procent. Det kan skyldes, at en større andel af de trufne ménafgørelser er revisioner eller genoptagelser. I 8 procent af afgørelserne ligger méngraden på 20 procent eller mere.

Tabel I.9 Afgørelser om mén på 5 procent eller mere truffet i arbejdsskadesager fordelt på ménprocent

Ménprocent/År for afgørelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal afgørelser						
5	3.667	5.200	4.657	5.010	5.157	4.269	4.474
8	1.363	2.097	2.025	2.228	2.252	1.860	2.010
10	1.310	1.912	1.832	1.952	2.120	1.702	1.892
12	519	826	717	843	917	690	718
15	572	764	788	940	938	713	777
18	89	161	131	141	165	133	143
20	227	269	302	320	352	301	273
25	110	174	176	171	178	152	171
30	52	84	69	82	91	76	77
35	24	34	35	28	31	25	43
40	25	17	16	22	27	24	28
45	8	11	10	9	12	9	11
50	90	90	78	91	76	103	87
50<méngrad<100	24	27	30	41	34	28	33
100	73	76	74	97	107	82	123
120	1	2	4	4	9	4	4
Andre	14	9	9	6	21	38	38
I alt	8.168	11.753	10.953	11.985	12.487	10.209	10.902
Indeks	100	144	134	147	153	125	133
Gennemsnitlig ménprocent	10	10	10	10	10	10	11

De efterfølgende tabeller viser oplysninger om erhvervsevnetabsafgørelser. I sager med revision eller genoptagelse angives den *samlede erhvervsevnetabsprocent*. Hvis en sag afgøres med 25 procent erhvervsevnetab i 2006 og tages op til revision i 2008, hvorefter erhvervsevnetabet vurderes til 50 procent, så indgår de 25 procent i 2006 og de 50 procent i 2008.

Antallet af sager, hvor der træffes afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere, varierer over årene. Antallet er meget højt i 2006 og 2007, hvor der er fokus på at afvikle de ældste sager. Antallet af afgørelser er ligeledes meget højt i 2009 og 2010, hvor der er fokus på at få afviklet sager og reduceret antallet af verserende sager. Antallet af afgørelser falder i 2011, hvilket skyldes,

at antallet af verserende sager er meget lavere ultimo 2010 og det derfor ikke er muligt i 2011 at afvikle så mange sager som i de foregående år. I 2012 er antallet af afgørelser steget igen.

I 2006 og 2007 træffes der henholdsvis cirka 1.000 og 400 afgørelser som følge af højesteretsdommen af 9. februar 2006 om revalidering. Erhvervsevnetabsprocenten er lidt faldende over tid. I 2006, 2007 og 2008 er den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent på 39 eller 38 procent. I 2009, 2010 og 2011 falder den til 37 og i 2012 til 36 procent (se tabel I.10). Faldet skyldes, at der tilkendes flere erhvervsevnetabserstatninger på 15 procent, hvilket kan hænge sammen med, at der træffes flere midlertidige afgørelser. Der er ikke stor forskel på den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent for ulykker og erhvervssygdomme. Der træffes flere afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere for ulykkerne end for erhvervssygdommene. I 2012 udgør ulykkerne cirka 72 procent af afgørelserne om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere. Dette hænger sammen med, at der anerkendes en større andel af ulykkerne.

Tabel I.10 Afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere truffet i arbejdsskadesager fordelt på sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arbejdsulykker	Antal	3.271	3.003	2.398	2.736	3.129	2.842	3.170
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	38	38	38	38	37	36	36
Erhvervssygdomme	Antal	974	1.069	933	978	1.193	994	1.214
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	39	38	39	37	37	37	37
I alt	Antal	4.299	4.108	3.356	3.726	4.331	3.843	4.388
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	39	38	39	37	37	37	36

Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som en kapitalerstatning, hvis erhvervsevnetabsprocenten er under 50, medmindre der er tale om en midlertidig ydelse. Midlertidige ydelser tilkendes altid som løbende ydelser. Hvis tabet af erhvervsevne er 50 procent eller derover, tilkendes erstatningen som udgangspunkt som en løbende ydelse. Den tilskadede har dog mulighed for at få omsat en del af ydelsen til et kapitalbeløb (frivillig kapitalisering).

Midlertidige erstatninger anvendes i de tilfælde, hvor den erhvervsmæssige situation er uafklaret. Det kan for eksempel være situationer, hvor den tilskadede er i revalidering.

Tabel I.11 viser antallet af afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere, fordelt på, om det er en midlertidig afgørelse eller en endelig afgørelse. De midlertidige afgørelser er defineret som løbende ydelser under 50 procent. Som det fremgår af tabellen, er antallet af midlertidige erstatninger steget i perioden. I 2006 udgør de midlertidige ydelser cirka 15 procent af afgørelserne om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere, og i 2012 er andelen cirka 44 procent.

Hvis man ser på erhvervsevnetabsprocenten for de midlertidige afgørelser, falder den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent fra 2008 til 2009 med 2 procentpoint. Faldet i erhvervsevnetabsprocenten kommer samtidig med, at antallet af midlertidige afgørelse stiger. For de endelige afgørelser stiger den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent lidt i perioden. I 2006 er den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent 43 procent, og i 2010-12 er den 45 procent.

Tabel I.11 Afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere truffet i arbejdsskadesager fordelt på, om afgørelsen er midlertidig eller endelig

Sagsklasse/År for afgørelse		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Midlertidig	Antal	654	887	972	1.240	1.660	1.566	1.911
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	27	27	27	25	25	25	25
Endelig	Antal	2.628	2.794	2.384	2.485	2.670	2.278	2.478
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	43	43	43	44	45	45	45
I alt	Antal	4.305	4.112	3.358	3.726	4.331	3.844	4.389 ⁸
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	38	38	38	37	37	36	36

⁸ Der kan være mindre forskelle i antallet af afgørelser i tabel I.10 og I.11.

Af tabel I.12 fremgår, at den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent for førstegangsafgørelser falder fra 39 procent til 32 procent i perioden. Det største fald ligger fra 2008 til 2010; her falder den fra 37 procent i 2008 til 32 procent i 2010. Faldet i den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent kan skyldes, at der tilkendes flere midlertidige erstatninger. Samtidig sker der en stigning i antallet af revisioner af erhvervsevnetabsafgørelserne.

Antallet af førstegangsafgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere fluktuerer i hele perioden, men er på det laveste niveau i 2011, hvor der træffes knap 1.400 førstegangsafgørelser. Fra 2009 til 2010 stiger antallet af førstegangsafgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere til cirka 1.700. Faldet i antallet af positive erhvervsevnetabsretstatninger for førstegangsafgørelserne kan skyldes, at fokus på de ældste sager blandt anmeldelserne hovedsageligt er i 2007 og 2008. Der er flere erstatningsafgørelser blandt de ældre sager end blandt de yngre sager. Desuden falder antallet af anmeldelser fra 2006 til 2010. Antallet af anmeldelser stiger fra 2010 til 2011 og igen fra 2011 til 2012.

Forskellen mellem tabel I.10 og tabel I.12 skyldes andengangsafgørelserne (revisioner og genoptagelser). Den tilskadekomne har mulighed for at få sagen genoptaget, hvis vedkommendes erhvervsmæssige situation forværres. Arbejdsskadestyrelsen træffer desuden midlertidige afgørelser, hvor sagen efterfølgende tages til revision og der træffes en ny afgørelse. Det er kun de positive erhvervsevnetabsafgørelser, som er medtaget i tabellerne – det vil sige, at afgørelser, hvor erstatningen for erhvervsevnetab nedsættes til 0, ikke er medtaget. Afgørelser, hvor den tilkendte erstatning forsætter uændret, er heller ikke medtaget.

Tabel I.12 Afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere truffet i nye arbejdsskadesager (førstegangsafgørelser) fordelt på sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Arbejdsulykker	Antal	1.294	1.618	1.215	1.016	1.083	868	994
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	39	38	37	34	31	30	30
Erhvervssygdomme	Antal	555	798	651	583	627	500	564
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	41	38	38	36	35	35	34
I alt	Antal	1.879	2.440	1.882	1.601	1.711	1.368	1.559
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	39	38	37	34	32	32	32

I tabel I.13 er afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere opgjort efter erhvervsevnetabsprocent. I perioden 2006-2008 er erhvervsevnetabet hyppigst fastsat til de tre samme erhvervsevnetabsprocenter: 25 procent, 35 procent og 50 procent. I perioden tegner disse tre erhvervsevnetabsprocenter sig for cirka 49 procent af alle afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere. Efter 2008 stiger andelen af sager, hvor der tilkendes 15 procents erhvervsevnetab. I 2008 tegner 15 procents erhvervsevnetab sig for 11 procent af afgørelserne. I perioden 2009-2011 stiger andelen til cirka 16 procent, mens den i 2012 er på 17 procent.

I løbet af perioden har der været flere højesteretsdomme, som har påvirket afgørelserne om erhvervsevnetab. Dommen om erhvervsevnetab til personer i fleksjob (UfR 2004.867H) medfører en stigning i erhvervsevnetabsprocenten, idet den betyder, at man ikke længere må medtage indtægten fra fleksjobbet, når man fastsætter erhvervsevnetabet. Det medfører, at en del sager genoptages, og at der tilkendes en højere erhvervsevnetabsprocent i disse sager. For sager anmeldt efter 1. januar 2006 er loven ændret, så man igen inddrager indtægten fra fleksjobbet, når erhvervsevnetabsprocenten skal beregnes. I den forbindelse skal bemærkes, at tabel I.12 er opgjort ud fra år for afgørelse. Ændringen per 1. januar 2006 vil således først slå fuldt igennem efter et par år.

Andelen af afgørelser med 25 procents erhvervsevnetab stiger gennem perioden. I 2006 er cirka 14 procent af afgørelserne 25 procents erhvervsevnetab, og i 2010-2012 udgør disse afgørelser 19-20 procent af afgørelserne.

Tabel I.13 Afgørelser om erhvervsevnetab på 15 procent eller mere truffet i arbejdsskadesager

Erhvervsevnetabsprocent/År for afgørelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal afgørelser						
15	372	452	382	605	684	633	760
20	301	298	269	278	346	359	419
25	605	646	618	666	841	740	882
30	366	288	189	168	221	195	232
35	923	742	561	642	631	537	532
40	370	307	170	160	195	164	208
45	114	79	76	72	116	118	116
50	577	610	444	404	400	342	388
55	24	9	7	16	54	49	87
60	57	48	49	24	67	66	70
65	317	345	340	397	450	352	268
70	76	61	34	42	38	29	37
75	98	136	131	170	204	193	278
80	48	33	34	29	30	18	37
85	22	25	32	25	33	27	43
90	4	3	2	2	5	3	4
95	0	1	0	0	0	0	0
100	25	25	18	26	16	18	27
I alt	4.299	4.108	3.356	3.726	4.331	3.843	4.388
Indeks	100	96	78	87	101	89	102
Gennemsnitligt erhvervsevnetab	38	38	39	37	37	37	36

I.4. Erstatninger

Méngodtgørelser

De samlede godtgørelser for varigt mén inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revision og genoptagelser er det kun udgifterne til den *yderligere godtgørelse*, der er medregnet. Beløbene angives for alle årene i 2012-niveau. De høje udgifter i 2007-2010 skyldes, at antallet af afgørelser, og herunder også afgørelser med tilkendt méngodtgørelse, er meget højt i alle disse år.

De samlede godtgørelser for mén stiger fra 2011 til 2012 med cirka 4 procent. Jf. tabel I.9 stiger antallet af afgørelser med 7 procent.

Tabel I.14 Méngodtgørelser fordelt på sagsklasse

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Mio. kroner (2012-niveau)							
Ulykker	391	549	516	550	555	456	455
Erhvervssygdomme	192	268	261	285	300	252	282
Pludselige løfteskader	5	3	1	0	0	0	0
I alt	588	819	778	835	855	708	737
Indeks							
Indeks méngodtgørelse	100	139	132	142	145	120	125
Indeks antal afgørelser	100	144	134	147	153	125	133

Erstatninger for tab af erhvervsevne

De samlede erstatninger for tab af erhvervsevne beregnes som summen af engangserstatninger og værdien af reserver hensat til løbende ydelser. Kapitaliseringer af løbende ydelser tæller med som et positivt engangsbeløb og en negativ reservehensættelse. Erstatningerne inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revision og genoptagelser er det kun udgifterne til den *yderligere erstatning*, der medregnes. Beløbene er for alle årene angivet i 2012-niveau. Af tabel I.14 fremgår, at summen af erhvervsevnetabserstatninger i 2012 stiger i forhold til 2011. Det stemmer overens med, at antallet af afgørelser om erhvervsevnetab stiger fra 2011 til 2012.

Tabel I.15 Erhvervsevnetabserstatninger fordelt på sagsklasse

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Mio. kroner (2012-niveau)							
Ulykker	2.234	2.511	1.968	2.285	2.618	2.139	2.319
Erhvervssygdomme	685	920	745	736	922	819	895
Pludselige løfteskader	47	36	19	1	3	4	-1
I alt	2.966	3.468	2.732	3.023	3.544	2.962	3.214 ⁹
Indeks							
Indeks kroner	100	117	92	102	119	100	108
Indeks antal afgørelser	100	96	78	87	101	89	102

⁹ I 2012 ændrede Arbejdsskadestyrelsen de hensættelsesfaktorer, som bruges til at opgøre værdien af de løbende erstatninger. Det betyder, at tabellerne over erstatningsudgifter i Arbejdsskadestatistik 2012 ikke kan sammenlignes med de tilsvarende tabeller i tidligere års statistikker. Hensættelsesfaktorerne fremgår af lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

II Ulykker

Tabel II.1 viser antallet af anmeldte ulykker i perioden samt antallet af ulykker set i forhold til antal beskæftigede. Antallet af anmeldte ulykker svinger imellem knap 19.000 sager i 2012 og godt 21.500 i 2006. Fra 2008 til 2009 falder antallet af anmeldelser fra cirka 21.600 til cirka 19.900, svarende til et fald på 7,7 procent. Antallet af anmeldelser faldt yderligere fra 2009 til 2010. Faldet var på 3,8 procent. I 2011 blev der anmeldt cirka 19.400 ulykker, mens det i 2012 er faldet til godt 18.900. Antallet af anmeldelser per 1.000 beskæftigede varierer mellem 7,1 og 7,8 ulykker.

Tabel II.1 Anmeldte arbejdsulykker

År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal anmeldte ulykker	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Antal anmeldte ulykker per 1.000 beskæftigede	7,8	7,2	7,5	7,1	7,3	7,5	7,3

Ved modtagelsen af en anmeldelse oprettes en ulykkessag med oplysninger om skadens art, skadens placering på legemet samt skadens årsag på baggrund af anmeldelsens oplysninger. Ud over de ovennævnte oplysninger registreres oplysninger vedrørende den tilskadekomne, såsom alder, køn, branche og bopæl. I de efterfølgende afsnit vil oplysningerne blive gennemgået hver for sig. Der ses på antallet af anmeldelser, antallet af anerkendelser samt anerkendelsesprocenten.

Man skal være opmærksom på, at tabellerne over antallet af anmeldelser og tabellerne over antallet af anerkendelser ikke er direkte sammenlignelige, idet tabellerne over anmeldelser er fordelt på året for oprettelsen og tabellerne over anerkendelser er fordelt på året for afgørelsen. Der er ikke nødvendigvis sammenfald mellem de forskellige år, idet en sag, der anmeldes ét år, godt kan afgøres i et senere år.

Tabel II.2 Anerkendte arbejdsulykker

År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal anerkendte	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Antal anerkendte per 1.000 beskæftigede	5,2	5,9	6,0	6,0	6,0	5,2	5,1
Anerkendelsesprocent	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

Anerkendelsesprocenten¹⁰ for ulykker har været lidt svingende i perioden. At tabellerne med anerkendte ulykker er fordelt på året for anerkendelse betyder, at arbejdsgange, produktivitet samt fokusområder i Arbejdsskadestyrelsens arbejdstilrettelæggelse vil have betydning for antallet af anerkendelser.

I 2007 er der fokus på at få afviklet de ældste sager. Da det tager længere tid at anerkende en sag end at afvise en sag, idet der i de anerkendte sager skal tages stilling til erstatning, vil der blandt de ældste sager være en større andel af anerkendelser. Dette kan forklare en del af stigningen i antallet af anerkendelser i 2007. I 2008 er der særligt fokus på visitation af nye sager, og da sager til afvisning er hurtige at afvikle, vil dette påvirke anerkendelsesprocenten i negativ retning, hvilket

¹⁰ Anerkendelsesprocenten beregnes som antallet af anerkendelser delt med antallet af anerkendelse + antallet af afvisninger.

kan forklare faldet i 2008. Visitationen medfører, at der afgøres flere sager. I 2009 og 2010 er der ligeledes fokus på at få visiteret sagerne, og der afgøres ligeledes flere sager, end der kommer ind. Anerkendelsesprocenten for 2011 er på 79,6, mens den i 2012 er på 77,3. Af tabel 1.3 i *Arbejdsskadestatistik 2012 – kort fortalt* fremgår, at faldet sker i sager, som anerkendes uden erstatning. Antallet af sager med erstatning for tab af erhvervsevne og/eller godtgørelse for varigt mén er højere i 2012 end i 2011.

II.1. Arbejdsulykker fordelt på skadeart

Af tabel II.3 fremgår, at de fleste ulykker vedrører *forstrækninger*. Andelen falder i perioden fra cirka 51 procent i 2006 til knap 47 procent i 2012. *Knoglebrud* udgør cirka 13-14 procent af skaderne gennem hele perioden, mens andelen af skader med skadearten *sår, snit med mere* udgør en faldende andel. I 2004 udgjorde disse skader cirka 9 procent af de anmeldte ulykker, og i 2012 er andelen faldet til cirka 7 procent. *Dødsulykker* udgør under ½ procent i alle årene. Det skal bemærkes, at antallet af *uoplyste* er steget gennem perioden og i 2012 udgør cirka 14 procent. Antallet af uoplyste beror på manglende registreringer på anmeldelserne.

Tabel II.3 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på skadeart

Skadeart/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Sår, snit med mere	1.873	1.875	1.683	1.377	1.244	1.310	1.395
Bløddelsskader	1.016	891	1.032	956	806	636	637
Knoglebrud	2.882	2.523	2.783	2.559	2.527	2.675	2.606
Forstrækning m.m.	10.956	10.146	10.958	9.704	9.271	9.176	8.855
Amputation	238	229	191	166	149	157	133
Andet	2.127	1.975	2.064	1.818	1.753	1.793	1.774
Skader pga. chok	867	847	1.006	859	840	857	940
Død	88	85	75	72	67	35	32
Uoplyst	1.484	1.835	1.774	2.381	2.485	2.764	2.574
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	95	100	92	89	90	88

Tabel II.4 viser antallet af anerkendte ulykker i perioden. Antallet af anerkendelser stiger frem til 2008, og herefter falder det igen. Stigningen i antallet af anerkendte skyldes reformen – i takt med, at andelen af ulykker behandlet efter reformen stiger, stiger antallet af anerkendelser. At antallet af anerkendelser falder efter 2008 skyldes faldet i antallet af anmeldelser (jf. tabel II.3). Antallet af anerkendelser falder i 2011 i forhold til 2010 med cirka 15 procent. Faldet skyldes, at antallet af verserende sager er på et minimumsniveau ved udgangen af 2010 og det derfor ikke er muligt at afslutte så mange sager som i 2011. Anerkendelsesprocenten i 2011 er på niveau med anerkendelsesprocenten for 2010 (jf. tabel II.2). Antallet af anerkendelser i 2012 svarer nogenlunde til antallet i 2011, men anerkendelsesprocenten er lavere jf. tabel II.2.

Dødsulykkerne udgør 0,2-0,3 procent af de anerkendte ulykker. En sag omkring et dødsfald henlægges, hvis der ikke er erstatningsberettigede efterladede.

Forstrækningerne udgør i 2012 cirka 45 procent af de anerkendte. Andelen er lidt faldende over tid, hvilket hænger sammen med, at *forstrækningernes* andel af de anmeldte ulykker ligeledes er faldende.

Knoglebrud udgør i 2012 cirka 16 procent af anerkendelserne.

Tabel II.4 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på skadeart

Skadeart/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Sår, snit med mere	1.493	1.716	1.672	1.369	1.194	1.016	1.077
Bløddelsskader	776	813	801	860	760	512	489
Knoglebrud	2.163	2.654	2.677	2.545	2.528	2.295	2.161
Forstrækning m.m.	7.041	8.072	8.219	8.100	7.748	6.416	6.214
Amputation	188	223	231	160	160	143	112
Andet	1.462	1.609	1.721	1.610	1.517	1.251	1.316
Skader pga. chok	476	507	615	620	548	490	525
Død	35	35	34	31	42	33	22
Uoplyst	691	1.035	1.196	1.472	1.723	1.667	1.752
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116	120	117	113	96	95

Anerkendelsesprocenten for de forskellige skadearter varierer mellem 63,3 og 95,7 procent for ulykker anerkendt i 2012. Den er lavest for *skader på grund af chok*, som udgør en meget lille gruppe, og den er højest for *amputationer*.

Man skal være opmærksom på, at anerkendelsesprocenten for de små grupper som for eksempel *død* og *amputation* kan svinge meget, idet den enkelte sag har stor betydning. Anerkendelsesprocenten er faldet for alle grupper.

Tabel II.5 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på skadeart

Skadeart/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Sår, snit med mere	89,6	91,6	88,2	89,8	89,8	89,8	87,6
Bløddelsskader	85,7	86,9	81,7	87,2	83,9	84,8	83,4
Knoglebrud	90,8	92,6	91,1	92,2	91,9	92,4	91,5
Forstrækning m.m.	73	75,6	71,8	75,1	76,8	76,7	73,8
Amputation	91,3	94,1	95,1	95,2	93	96,6	95,7
Andet	76,5	80,3	78,9	79,9	81,7	80,7	80,5
Skader pga. chok	64,3	65,8	62,8	67,2	66,4	67,5	63,3
Død ¹¹	67,3	70	65,4	59,6	67,7	78,6	75,9
I alt*	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

* Inkl. uoplyst

¹¹ En sag, hvor en tilskadekommen dør, henlægges, hvis der ikke er erstatningsberettigede efterladte.

II.2 Arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Table II.6 viser antallet af anmeldte ulykker fordelt på skadens placering på legemet. 52-53 procent af skaderne er relateret til *ekstremiteterne*¹². Andelen af *rygulykkerne* er i 2012 20 procent af anmeldelserne.

Table II.6 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Hoved	2.014	1.929	1.854	1.746	1.680	1.699	1.733
Hals med mere	639	592	658	619	576	614	596
Ryg	4.819	4.409	4.808	4.346	4.034	3.886	3.748
Brystkasse	603	594	584	530	478	521	519
Arme, hænder og fingre	6.677	6.436	6.759	6.086	5.710	5.998	5.931
Ben, fødder og tæer	4.494	4.255	4.511	4.376	4.253	4.302	4.110
Hele legemet	695	807	918	746	828	897	1.040
Flere skader	1.022	851	955	881	1.039	951	835
Uoplyst	568	533	519	562	544	535	434
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	95	100	92	89	90	88

¹² Skader på ekstremiteterne defineres som skader på arme, hænder og fingre samt skader på ben, fødder og tæer.

For anerkendelserne udgør skader på *ekstremiteterne* cirka 56 procent i 2012. De udgjorde kun cirka 53 procent af anmeldelserne. *Rygskaderne* udgør godt 18 procent af de anerkendte ulykker.

Med hensyn til skadens placering på legemet er der forskel på anerkendelsesprocenten. Skader på *arme, hænder og fingre, ben, fødder og tæer* og *flere skader* har de højeste anerkendelsesprocenter fra 82,3 procent til 83,6 procent i 2012, mens skader på *hele legemet* kun er anerkendt i cirka 63 procent af sagerne.

Tabel II.7 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Hoved	1.380	1.554	1.516	1.497	1.374	1.196	1.227
Hals med mere	367	448	494	486	467	406	434
Ryg	3.076	3.224	3.235	3.269	3.140	2.520	2.439
Brystkasse	406	470	485	478	414	375	357
Arme, hænder og fingre	4.650	5.713	5.916	5.493	5.308	4.456	4.511
Ben, fødder og tæer	3.069	3.687	3.769	3.863	3.820	3.334	3.199
Hele legemet	326	431	532	512	527	479	541
Flere skader	714	825	888	820	839	738	686
Uoplyst placering	337	312	331	349	331	319	274
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116	120	117	113	96	95

Tabel II.8 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Procent							
Hoved	76,5	81,1	78,1	78,7	77,5	79,7	77,0
Hals med mere	71,1	75,4	71,9	74,5	74,4	75,6	73,2
Ryg	69,6	70,3	65,8	68,6	71	69,8	66,7
Brystkasse	79,3	79,3	76,7	82,3	81	80,6	76,4
Arme, hænder og fingre	83	85,3	82,6	84,1	84,6	84,8	82,3
Ben, fødder og tæer	80,8	83,5	80	82,3	84,6	85,1	83,6
Hele legemet	62,8	62,9	59,9	65,3	65,5	64,1	63,2
Flere skader	82,4	87,1	84,3	86,4	82,7	85,4	83,6
Uoplyst placering	66,6	69	62,7	63	63,5	66,6	68,7
I alt	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

II.3 Arbejdsulykker fordelt på årsag

Af tabel II.10 ses, at cirka 25 procent af de anmeldte arbejdsulykker i 2012 er forårsaget af *overbelastning*, mens 26 procent skyldes *fald/styrt*. Antallet af skader, som skyldes *overbelastning*, falder fra 2008 til 2012 med cirka 7 procentpoint. Der er flere uoplyste, hvilket skyldes manglende oplysninger i anmeldelserne.

Tabel II.10 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på årsag

Årsag/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Fald/styrt	5.348	4.863	5.120	4.823	5.454	5.605	4.969
Faldende genstande/stødt på genstande	2.459	2.557	2.485	2.133	1.959	1.946	1.752
Psykisk chok, vold m.m.	1.207	1.069	1.185	1.022	922	938	916
Skåret eller klemt	2.298	2.227	2.150	1.862	1.624	1.633	1.609
Overbelastning m.m.	6.603	6.256	6.849	5.715	5.121	4.855	4.677
Ulykker i øvrigt	2.237	1.915	2.239	2.743	2.641	2.745	2.851
Uoplyst	1.379	1.519	1.538	1.594	1.421	1.681	2.172
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	95	100	92	89	90	88

Overbelastningernes andel af de anerkendte ulykker falder i perioden. I 2006 udgør de 29 procent af de anerkendte ulykker, og i 2012 er andelen cirka 22 procent. Andelen af anerkendte ulykker med årsagen *fald/styrt* stiger i perioden. I 2006 udgør de 27 procent af de anerkendte ulykker, mens de i 2011 udgør 33 procent. I 2012 udgør de 31 procent.

Anerkendelsesprocenten varierer for de enkelte årsager. *Overbelastning* har, ud over de uoplyste ulykker, den laveste anerkendelsesprocent. Der anerkendes cirka 66 procent af de *overbelastningsskader*, som afgøres i 2012, mens der anerkendes cirka 90 procent af ulykkerne, hvor årsagen er *skåret eller klemmt* eller *faldende genstande/stødt på genstande*.

Tabel II.11 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på årsag

Årsag/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Fald/styrt	3.831	4.707	4.689	4.626	5.023	4.565	4.246
Faldende genstande/stødt på genstande	1.792	2.247	2.331	2.129	1.887	1.497	1.553
Psykisk chok, vold m.m.	754	786	892	858	732	620	614
Skåret eller klemmt	1.773	2.108	2.169	1.835	1.624	1.368	1.302
Overbelastning m.m.	4.163	4.454	4.661	4.515	4.049	3.108	2.972
Ulykker i øvrigt	1.401	1.612	1.571	1.886	2.028	1.772	1.845
Uoplyst	611	750	853	918	877	893	1.136
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116	120	117	113	96	95

Tabel II.12 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på årsag

Årsag/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Procent							
Fald/styrt	88,2	89,7	87,1	89,2	90,1	90,4	88,9
Faldende genstande/stødt på genstande	88,2	88,4	87,5	88,4	87,9	87,9	89,8
Psykisk chok, vold m.m.	71,7	76,3	72,9	76,5	74,8	76,9	72,7
Skåret eller klemmt	90,7	92,7	91,2	91,7	90,8	91,4	90,2
Overbelastning m.m.	68,2	69,6	64,8	70	70,1	69,3	66,1
Ulykker i øvrigt	72,6	77,7	73,7	70,1	73,3	73,4	70,0
Uoplyst	54,2	56,5	54,9	58,7	61,5	62,8	64,3
I alt	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

II.4 Arbejdsulykker fordelt på hovedbrancher

I tabel II.13 opgøres anmeldte arbejdsulykker på hovedbranche. Der er per 1. januar 2008 sket mindre ændringer i grupperingen. Den væsentligste ændring af betydningen for denne statistik er, at den tidligere branche *fiskeri* nu indgår i branchen *landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri*.

Antallet af anmeldelser for hovedbrancherne *fast ejendom, udlejning og forretningservice mv.* er steget med cirka 31 procent i løbet af perioden, selvom antallet af ulykker generelt er faldet med 12 procent. I 2006 blev der anmeldt cirka 1.200 ulykker fra denne branche, og i 2012 er antallet knap 1.600. Branchens andel af de anmeldte ulykker stiger fra 5,6 procent i 2006 til 8,3 procent i 2012.

For hovedbranchen *undervisning* stiger antallet af anmeldte ulykker med cirka 27 procent. Der anmeldes cirka 1.400 ulykker i 2006, og i 2012 er antallet godt 1.700. Hovedbranchens andel stiger fra 6,4 procent i 2006 til 9,2 procent i 2012.

For *fremstillingsvirksomhed* falder antallet af anmeldelser med cirka 37 procent fra 2006 til 2012. *Fremstillingsvirksomheder* tegner sig i 2012 for cirka 12 procent af anmeldelserne.

Tabel II.13 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på hovedbranche

Hovedbranche/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	474	462	431	416	388	372	428
Råstofudvinding	38	35	33	35	35	49	30
Fremstillingsvirksomhed	3.489	3.341	3.539	2.706	2.289	2.085	2.185
El-, gas-, varme- og vandforsyning	358	332	251	218	233	243	193
Bygge- og anlægsvirksomhed	2.269	2.285	2.329	2.045	1.808	1.876	1.906
Engroshandel og detailhandel	1.893	1.873	2.015	1.819	1.693	1.776	1.723
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	397	352	426	401	314	328	356
Transportvirksomhed mv.	1.968	1.767	1.919	1.764	1.713	1.877	1.709
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	221	229	254	243	213	178	208
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	1.206	1.133	1.325	1.422	1.411	1.595	1.579
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	2.282	2.098	2.048	1.924	2.136	2.201	1.998
Undervisning	1.371	1.313	1.465	1.522	1.618	1.660	1.745
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	3.954	3.790	4.001	4.132	4.115	3.921	3.695
Kultur, forlystelser, sport m.m.	677	570	662	773	723	733	730
Private husholdninger med ansat medhjælp	10	10	8	5	9	4	8
Ekstraterritoriale organisationer og organer ¹³	2	0	0	1	2	1	0
Uoplyst	922	816	860	466	442	504	453
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	95	100	92	89	90	88

¹³ Omfatter organer som eksempelvis FN og Verdensbanken.

Fordelingen blandt anerkendelserne følger næsten samme fordeling som anmeldelserne. *Fremstillingsvirksomheder* udgør cirka 12 procent af anmeldelserne i 2012 og 12 procent af anerkendelserne i 2012. *Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* udgør cirka 20 procent af anmeldelserne i 2012 og 19 procent af anerkendelserne.

Tabel II.14 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på hovedbranche

Hovedbranche/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	297	433	384	329	356	274	327
Råstofudvinding	21	35	28	29	28	30	34
Fremstillingsvirksomhed	2.245	3.073	2.922	2.660	2.179	1.646	1.646
El-, gas-, varme- og vandforsyning	252	290	292	185	196	194	170
Bygge- og anlægsvirksomhed	1.579	2.007	1.912	1.774	1.702	1.373	1.442
Engroshandel og detailhandel	1.319	1.478	1.558	1.521	1.443	1.192	1.279
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	237	272	305	334	265	217	248
Transportvirksomhed mv.	1.429	1.482	1.543	1.621	1.445	1.343	1.293
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	145	174	166	188	182	121	145
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	769	903	936	1.126	1.180	1.074	1.092
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	1.614	1.553	1.648	1.548	1.666	1.606	1.460
Undervisning	912	1.029	1.121	1.215	1.292	1.137	1.264
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	2.606	2.895	3.263	3.285	3.388	2.861	2.593
Kultur, forlystelser, sport m.m.	431	485	477	544	608	527	533
Private husholdninger med ansat medhjælp	9	7	6	6	6	5	1
Ekstraterritoriale organisationer og organer	1	.	.	.	2	.	1
Uoplyst	459	548	605	402	282	223	140
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116	120	117	113	96	95

Ud af de ulykkessager, der bliver afgjort i 2012, anerkendes der 77,3 procent. Anerkendelsesprocenten er dermed lavere end i 2009, 2010 og 2011.

Anerkendelsesprocenten varierer fra 74,8 procent til 86,7 procent mellem brancherne. Man skal være opmærksom på, at der er under 50 anmeldelser om året for branchen *råstofudvikling*. Anerkendelsesprocenten varierer meget i perioden for denne branche.

Tabel II.15 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på hovedbranche

Hovedbranche/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	78,4	81,7	77,7	79,7	82,2	83,8	80,9
Råstofudvinding	72,4	92,1	73,7	72,5	77,8	93,8	79,1
Fremstillingsvirksomhed	79,3	83,7	79,4	81,9	81,5	83,3	81,5
El-, gas-, varme- og vandforsyning	83,4	85,5	82,3	84,5	84,1	84,0	86,7
Bygge- og anlægsvirksomhed	82,6	83,8	77,7	80,4	82,3	82,1	81,9
Engroshandel og detailhandel	77,6	79,6	75,4	77,0	77,5	77,7	77,0
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	72,0	75,6	73,5	73,4	77,5	75,9	78,5
Transportvirksomhed mv.	80,8	81,9	77,8	80,6	81,5	82,4	78,8
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	78,4	74,7	72,5	73,2	77,1	75,6	75,5
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	75,9	78,0	73,2	76,4	79,3	79,1	75,8
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	76,2	75,8	73,3	77,3	78,3	78,9	74,8
Undervisning	78,8	79,5	75,8	79,1	79,7	80,0	77,7
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	75,0	77,7	77,0	77,1	78,6	79,2	75,4
Kultur, forlystelser, sport m.m.	73,4	78,1	74,4	75,7	79,0	78,4	77,1
I alt*	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

*Inkl. uoplyst

Offentlig administration, forsvar og socialsikring samt *bygge- og anlægsvirksomhed* er de to branchegrupper, som har den højeste andel anerkendte arbejdsulykker per 1.000 beskæftigede, hvilket fremgår af tabel II.16. *Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed* er den branchegruppe, som har den laveste andel anerkendte arbejdsulykker per 1.000 beskæftigede.

Tabel II.16 Andel anerkendte arbejdsulykker per 1.000 beskæftigede, fordelt på hovedbranche¹⁴

Hovedbranche/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Per 1.000 beskæftigede						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	3,6	5,5	5,0	4,3	4,8	3,9	4,7
Råstofudvinding	5,4	8,0	6,2	6,5	6,2	6,9	7,1
Fremstillingsvirksomhed	6,1	8,3	7,8	7,4	7,1	5,6	5,6
El-, gas-, varme- og vandforsyning	8,0	9,6	9,6	7,5	8,2	8,7	7,5
Bygge- og anlægsvirksomhed	8,8	10,5	9,9	9,9	10,8	9,1	9,4
Engroshandel og detailhandel	3,1	3,4	3,5	3,4	3,5	2,9	3,1
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	2,8	3,0	3,3	3,9	3,2	2,6	2,8
Transportvirksomhed mv.	5,8	5,9	6,1	6,6	6,3	5,9	5,7
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	1,8	2,1	1,9	2,2	2,2	1,5	1,8
Fast ejendom, udlejning, forretningservice mv.	2,6	2,9	2,8	3,5	3,8	3,4	3,5
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	11,2	10,6	11,7	10,7	11,3	11,0	10,3
Undervisning	4,4	4,9	5,4	5,8	6,0	5,2	5,8
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	5,3	5,9	6,6	6,6	6,6	5,6	5,1
Kultur, forlystelser, sport m.m.	3,7	4,1	4,0	4,7	5,2	4,5	4,5
I alt*	5,2	5,9	6,0	6,0	6,2	5,3	5,3

*Inkl. uoplyst

¹⁴ Danmarks Statistik ændrede datagrundlaget for beskæftigelsestallene i 2009. Det betyder, at der er et databrud i statistikken, og at beskæftigelsen er lavere, end hvis det hidtidige datagrundlag var anvendt. Samtidig er branchegrupperingen ændret. Det er desuden kun muligt at lave branchegrupperingerne tilbage til 2006. Beskæftigelsestallene er hentet fra www.statistikbanken.dk, Danmarks Statistik.

II.6 Arbejdsulykker fordelt på skadeart og hovedbranche

Tabel II.17 viser anmeldte ulykker i perioden 2006-2012 fordelt på skadeart og hovedbranche. *Forstrækninger mv.* er den største gruppe for alle hovedbrancherne og udgør cirka 49 procent. Der er dog forskel på, hvor stor en andel den udgør inden for de forskellige hovedbrancher. For hovedbranchen *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* udgør *forstrækninger m.m.* knap 58 procent af de anmeldte ulykker, mens de for hovedbranchen *landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri* kun udgør knap 37 procent af de anmeldte ulykker.

Knoglebrud er den næststørste gruppe for 9 ud af de 14 hovedbrancher og udgør i alt cirka 13 procent. Der er dog stor forskel på andelen for de enkelte hovedbrancher. For *landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri* udgør de knap 23 procent af ulykkerne, og for *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* udgør de cirka 8 procent af ulykkerne.

Sår, snit m.m. udgør knap 8 procent af de anmeldte ulykker. For *overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed* udgør sår, snit m.m. knap 14 procent af de anmeldte ulykker, mens det for *fremstillingsvirksomhed* er knap 13 procent. I den anden ende af spektret udgør de knap 4 procent af de anmeldte ulykker inden for *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger*.

Skader pga. chok udgør godt 4 procent af de anmeldte ulykker. For *pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed* udgør de cirka 19 procent af de anmeldte ulykker, mens andelen for brancherne *landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri, bygge- og anlægsvirksomhed* og *fremstillingsvirksomhed* udgør under 1 procent af de anmeldte ulykker.

Tabel II.17 Anmeldte ulykker i perioden 2006-2012 fordelt på skadeart og hovedbranche

	Sår, snit med mere	Blød- dels- skader	Knog- lebrud	For- stræk- ning m.m.	Ampu- -tation	Andet	Ska- der pga. chok	Død	Uop- lyst	I alt
	Procentandel									
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	9,1	4,3	22,9	37,0	2,9	10,6	0,3	1,1	11,8	100,0
Råstofudvinding	7,1	3,5	17,6	48,2	1,2	9,8	1,2	1,6	9,8	100,0
Fremstillingsvirk- somhed	12,7	4,5	16,5	46,9	2,3	8,3	0,6	0,3	7,8	100,0
El-, gas-, varme- og vandforsyning	7,4	2,7	15,9	53,9	0,9	9,8	0,8	0,5	8,0	100,0
Bygge- og anlægsvirksomhed	10,7	3,5	16,4	47,5	1,5	8,2	0,5	0,4	11,3	100,0
Engroshandel og detailhandel	8,4	4,2	14,4	47,9	1,0	9,1	3,1	0,2	11,6	100,0
Overnatningsfacili- teter og restaurations- virksomhed	13,6	5,2	10,9	43,4	0,3	11,8	2,6	0,0	12,2	100,0
Transportvirksom- hed mv.	4,8	5,3	14,7	48,6	0,6	9,6	4,8	0,7	10,8	100,0
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirk- somhed	4,0	1,9	12,1	37,5	0,5	11,7	19,1	0,2	13,0	100,0
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	7,9	4,8	15,8	47,3	0,7	9,5	2,5	0,3	11,4	100,0
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	5,3	4,1	9,7	51,0	0,2	10,5	6,4	0,5	12,2	100,0
Undervisning	9,0	5,1	11,7	42,6	0,4	13,1	7,1	0,0	11,0	100,0
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	3,7	3,7	8,1	57,8	0,1	7,8	8,9	0,1	9,8	100,0
Kultur, forlystelser, sport m.m.	5,7	3,5	16,2	48,7	0,3	8,9	2,2	0,2	14,2	100,0
I alt*	7,6	4,2	13,2	49,0	0,9	9,4	4,4	0,3	10,9	100,0

*Inkl. uoplyst

Tabel II.18 viser de anerkendte ulykker i perioden 2006-2012 fordelt på skadeart og hovedbranche. Som for de anmeldte ulykker er der forskel på fordelingerne for de enkelte hovedbrancher. Som for de anmeldte ulykker er *forstrækning mv.* den største gruppe efterfulgt af *knoglebrud*. De to skadearter udgør henholdsvis cirka 48 procent og cirka 16 procent af de anerkendte ulykker.

Forstrækninger mv. udgør den største gruppe for alle 14 hovedbrancher. Der er dog forskel på, hvor stor en andel af de anerkendte ulykker *forstrækninger mv.* udgør inden for de forskellige hovedbrancher. For *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* udgør *forstrækninger m.m.* godt 58 procent af de anerkendte ulykker, mens de for *landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri* kun udgør cirka 34 procent af de anerkendte ulykker og for *pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed* udgør cirka 39 procent.

Knoglebrud udgør knap 16 procent af de anerkendte ulykker. Skadearten er mest udbredt inden for *landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri*, hvor andelen er knap 26 procent. For *fremstillingsvirksomhed* og *bygge- og anlægsvirksomhed* udgør de henholdsvis cirka 20 og 19 procent af de anerkendte ulykker, mens *knoglebrud* udgør knap 10 procent af de anerkendte ulykker for *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger*.

Skader pga. chok udgør 3,5 procent af de anerkendte ulykker. For *pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed* udgør *skader pga. chok* knap 17 procent af de anerkendte ulykker, mens de for *fremstillingsvirksomhed, bygge- og anlægsvirksomhed* udgør under 1 procent af de anerkendte ulykker.

Tabel II.18 Anerkendte ulykker i perioden 2006-2012 fordelt på skadeart og hovedbranche

	Sår, snit med mere	Blød- dels- skader	Knog- lebrud	For- stræk- ning m.m.	Am- puta- tion	Andet	Ska- der pga. chok	Død	Uop- lyst	I alt
Procentandel										
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	10,1	4,6	25,5	34,3	3,3	10,7	0,3	0,5	10,7	100,0
Råstofudvinding	8,3	2,4	22,0	45,9	1,5	9,8	1,0	1,5	7,8	100,0
Fremstillingsvirk- somhed	14,7	4,9	19,6	42,9	2,8	8,5	0,3	0,2	6,1	100,0
El-, gas-, varme- og vandforsyning	8,1	3,0	18,2	52,9	1,1	9,0	0,5	0,4	6,8	100,0
Bygge- og anlægsvirksomhed	12,4	3,7	19,2	44,5	1,8	8,3	0,4	0,3	9,4	100,0
Engroshandel og detailhandel	9,7	4,4	17,3	45,3	1,2	9,7	2,5	0,2	9,6	100,0
Overnatningsfaci- liteter og restaurations- virksomhed	15,9	5,0	13,0	41,2	0,3	12,7	2,5	0,0	9,4	100,0
Transportvirk- somhed mv.	5,5	6,1	17,0	47,1	0,8	9,5	4,8	0,4	8,8	100,0
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirk- somhed	4,6	2,0	14,3	39,1	0,6	12,6	16,9	0,1	9,9	100,0
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	8,6	5,5	18,6	44,9	0,8	10,0	2,0	0,2	9,4	100,0
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	6,0	4,4	11,6	52,0	0,3	10,6	4,6	0,4	10,1	100,0
Undervisning	9,8	5,3	14,0	42,7	0,5	13,5	5,1	0,0	9,2	100,0
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	4,1	4,2	9,6	58,4	0,2	8,1	7,3	0,0	8,1	100,0
Kultur, forlystelser, sport m.m.	6,5	3,8	18,6	47,9	0,5	9,5	1,6	0,1	11,6	100,0
I alt*	8,8	4,6	15,7	47,7	1,1	9,7	3,5	0,2	8,8	100,0

* Inkl. uoplyst

II.6 Arbejdsulykker fordelt på køn

I tabellerne II.19-II.22 ses opgørelsen på køn for antallet af anmeldte og anerkendte ulykker. Som det ses i tabel II.19, anmeldes der langt flere arbejdsulykker for *mænd* end for *kvinder*. *Kvindernes* andel af de ulykker, som anmeldes i 2012, er cirka 43 procent.

Der er forskel på, hvilke typer ulykker der anmeldes for henholdsvis *mænd* og *kvinder*. For *kvinderne* udgør *forstuvning, forvridning, forstrækning* en større andel af ulykkerne end hos *mændene*. For *mændene* udgør *knoglebrud* en større andel af ulykkerne end for *kvinderne*. Der er ligeledes forskel på, hvilke brancher anmeldelserne kommer fra. For *kvinderne* kommer en større andel af ulykkerne fra *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger*, mens *mændene* har en større andel af ulykkerne fra *fremstillingsvirksomhed og bygge- og anlægsvirksomhed*.

Tabel II.19 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på køn

Køn/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Kvinder	9.042	8.619	9.180	8.726	8.408	8.381	8.060
Mænd	12.489	11.787	12.386	11.166	10.734	11.022	10.886
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	94,8	100,2	92,4	88,9	90,1	88,0
Andel kvinder	42	42	43	44	44	43	43

Tabel II.20 viser, at der er flere anerkendte arbejdsulykker blandt *mænd* end blandt *kvinder*. *Kvindernes* andel af de ulykker, som blev anerkendt i 2012, er cirka 41 procent. Forskellen, der er blandt de anmeldte ulykker, genfindes blandt de anerkendte ulykker. Forskellen i anmeldelserne har ligeledes medført, at der er forskel i anerkendelsesprocenterne for *mænd* og *kvinder*.

Tabel II.20 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på køn

Køn/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Kvinder	5.858	6.561	7.122	7.122	6.851	5.899	5.649
Mænd	8.467	10.103	10.044	9.645	9.369	7.924	8.019
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116,3	119,8	117,0	113,2	96,5	95,4
Andel kvinder	41	39	41	42	42	43	41

Som det fremgår af tabel II.21, er anerkendelsesprocenten blandt *mænd* lidt højere end for *kvinder* igennem alle årene. Anerkendelsesprocenten stiger som følge af arbejdsskadereformen for både *mænd* og *kvinder*.

Tabel II.21 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på køn

Køn/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Kvinder	74,9	76,8	74,1	76,4	77,5	78,0	74,7
Mænd	79,0	81,8	77,8	79,7	80,6	80,7	79,1
I alt	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

Af tabel II.22 fremgår de to køns anerkendelser per 1.000 beskæftigede. Der blev i 2012 anerkendt 5,1 ulykker per 1.000 beskæftigede. Fordelingen er dog ikke ens for *mænd* og *kvinder*. *Kvinderne* fik anerkendt 4,4 ulykker per 1.000 beskæftigede, mens *mændene* fik anerkendte 5,7 ulykker per 1.000 beskæftigede.

Tabel II.22 Andel anerkendte arbejdsskadesager per 1.000 beskæftigede og køn ("incidensen")

Køn/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal per 1.000 beskæftigede						
Kvinder	4,5	4,9	5,3	5,3	5,3	4,6	4,4
Mænd	5,8	6,7	6,6	6,5	6,7	5,7	5,7
I alt	5,2	5,9	6,0	6,0	6,0	5,2	5,1

II.7 Arbejdsulykker fordelt på alder

Det fremgår af tabel II.23, at det er aldersgruppen *45-49-årige*, som har den største andel af ulykkerne i perioden 2010-2012. Aldersgruppen udgør cirka 14-15 procent af ulykkerne. I perioden 2006-2009 er det de *40-44-årige*, som har den største andel med 14-15 procent. Der er en markant stigning i antallet af anmeldelser i aldersgruppen *60-64 år* frem til 2012. Gruppen udgør dog kun 5,3 procent af arbejdsulykker anmeldt i 2012. 74 procent af alle anmeldelser kommer fra aldersgrupperne mellem *30 og 59 år*. Denne andel ligger meget stabilt i hele perioden.

Der er forskel på, hvilke typer ulykker der anmeldes for de forskellige aldersgrupper. Hvis man ser på skadearten, udgør *knoglebrud* en større andel af ulykkerne for de ældste aldersgrupper. For de yngste aldersgrupper udgør *sårskader* en større andel af anmeldelserne end for de andre aldersgrupper, og for de midterste aldersgrupper udgør *forstuvning, forvridning, forstrækning* en større andel af ulykkerne.

Der er ligeledes små forskydninger mellem hvilke brancher, de anmeldte ulykker kommer fra. De midterste aldersgrupper har en større andel fra *fremstillingsvirksomhed* samt *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger*.

Tabel II.23 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på alder på skadetidspunkt

Alder/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Under 20 år	687	708	715	653	552	648	618
20-24 år	1.551	1.555	1.632	1.562	1.349	1.425	1.370
25-29 år	2.008	1.784	1.903	1.685	1.550	1.595	1.528
30-34 år	2.393	2.298	2.237	2.129	1.917	1.887	1.822
35-39 år	2.743	2.482	2.735	2.351	2.290	2.318	2.243
40-44 år	3.074	2.974	3.096	2.808	2.653	2.615	2.507
45-49 år	2.824	2.674	2.897	2.802	2.780	2.762	2.807
50-54 år	2.714	2.576	2.730	2.460	2.557	2.571	2.505
55-59 år	2.433	2.319	2.398	2.187	2.243	2.247	2.188
60-64 år	888	849	1.008	1.031	989	1.056	1.005
65 år og derover	216	187	215	224	262	279	353
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	95	100	92	89	90	88

I tabel II.24 ses, at aldersfordelingen af de anerkendte arbejdsulykker følger det samme mønster som aldersfordelingen af anmeldelserne. 75 procent af de anerkendte arbejdsulykker er i aldersgrupperne mellem 30 og 59 år.

Tabel II.24 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på alder på skadetidspunkt

Alder/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Under 20 år	477	591	551	578	494	454	461
20-24 år	1.098	1.172	1.271	1.234	1.153	960	1.000
25-29 år	1.325	1.447	1.537	1.367	1.278	1.135	1.103
30-34 år	1.610	1.793	1.757	1.754	1.606	1.298	1.313
35-39 år	1.867	2.088	2.097	2.042	1.917	1.629	1.612
40-44 år	1.986	2.396	2.504	2.362	2.291	1.868	1.825
45-49 år	1.791	2.253	2.231	2.288	2.310	1.961	1.940
50-54 år	1.774	2.119	2.279	2.162	2.132	1.871	1.834
55-59 år	1.683	1.929	2.009	1.916	1.962	1.665	1.596
60-64 år	589	716	766	871	894	770	773
65 år og derover	125	160	164	193	183	212	211
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116	120	117	113	96	95

Af tabel II.25 fremgår, at anerkendelsesprocenterne i 2012 varierer mellem 74,4 for de 30-34-årige og 82,8 procent for de 60-64-årige.

Tabel II.25 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på alder på skadetidspunktet

Alder/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Under 20 år	77,7	83,5	76,5	81,5	79,5	81,8	78,3
20-24 år	79,2	77,3	74,4	75,3	78,1	76,4	75,6
25-29 år	75,1	78,1	76,4	75,6	77,1	78,7	77,0
30-34 år	76,4	78,3	72,2	75,4	77,2	78,1	74,4
35-39 år	76,1	78,0	74,0	77,7	78,6	78,0	75,5
40-44 år	76,1	78,9	77,0	77,0	78,8	78,8	76,0
45-49 år	75,3	80,3	75,4	78,2	78,5	78,0	76,3
50-54 år	78,4	81,1	78,8	80,5	80,4	81,0	79,5
55-59 år	80,5	82,0	78,8	82,5	82,4	82,6	79,8
60-64 år	82,5	84,8	80,8	81,1	83,1	84,5	82,8
65 år og derover	74,4	80,0	76,3	82,8	80,6	85,1	79,0
I alt	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

I tabel II.26 vises, hvor mange anerkendelser der er per 1.000 beskæftigede i de enkelte aldersgrupper. Incidensen af arbejdsulykker stiger med alderen til og med *aldersgruppen 50-54 år*, hvorefter den falder igen.

Tabel II.26 Andel anerkendte arbejdsulykker per 1.000 beskæftigede og alder på skadetidspunktet ("incidensen")

Alder/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager per 1.000 beskæftigede							
Under 20 år	2,7	3,2	2,8	2,8	2,7	2,6	2,7
20-24 år	5,1	5,2	5,5	5,6	5,5	4,6	4,8
25-29 år	5,1	5,6	5,9	5,7	5,7	5,2	5,0
30-34 år	5,0	5,6	5,6	5,8	5,7	4,8	5,0
35-39 år	5,5	6,2	6,2	6,2	6,0	5,1	5,1
40-44 år	5,7	6,6	6,7	6,5	6,7	5,6	5,7
45-49 år	5,7	7,1	6,9	7,0	7,1	5,9	5,6
50-54 år	6,1	7,1	7,5	7,2	7,4	6,4	6,3
55-59 år	5,8	6,8	7,1	6,9	7,4	6,3	6,0
60-64 år	4,5	4,9	4,9	5,1	5,3	4,6	4,7
65 år og derover	1,7	2,1	2,0	2,3	2,1	2,2	2,0
I alt	5,2	5,9	6,0	6,0	6,0	5,2	5,1

II.8 Arbejdsulykker fordelt på bopælsregioner

Tabel II.27 viser, at personer bosiddende i *region Hovedstaden*, *region Syddanmark* og *region Midtjylland* tegner sig for næsten lige store andele af ulykkerne. De anmelder hver 23-24 procent. Den mindste andel kommer fra *region Nordjylland*, som anmelder cirka 11-12 procent af ulykkerne. Fordelingen er stabil over perioden.

For regionerne er der små forskelle på, hvilken type ulykker der anmeldes. Den største forskel består i, hvilken branche anmeldelsen kommer fra. I *region Nordjylland*, *region Midtjylland* og *region Syddanmark* udgør *fremstillingsvirksomhed* en større andel af anmeldelserne end i *region Hovedstaden* og *region Sjælland*. *Sundhedsvæsen* og *sociale foranstaltninger* udgør derimod en større andel af ulykkerne i *region Hovedstaden* og *region Sjælland* end i de andre regioner.

Tabel II.27 Anmeldte arbejdsulykker fordelt på bopælsregion

Region/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Region Hovedstaden	5.067	4.657	4.934	4.664	4.650	4.540	4.481
Region Sjælland	3.441	3.305	3.462	3.144	2.988	3.041	2.997
Region Syddanmark	5.045	4.741	5.069	4.615	4.406	4.488	4.403
Region Midtjylland	5.055	4.954	5.029	4.720	4.533	4.644	4.451
Region Nordjylland	2.442	2.301	2.506	2.230	2.180	2.271	2.272
Uoplyst	481	448	566	519	385	419	342
I alt	21.531	20.406	21.566	19.892	19.142	19.403	18.946
Indeks	100	95	100	92	89	90	88

Tabel II.28 viser, at *region Syddanmark* og *region Midtjylland* har flest anerkendte ulykker. Der er således sammenfald mellem regioner med mange anerkendelser og mange anmeldelser.

Tabel II.28 Anerkendte arbejdsulykker fordelt på bopælsregion

Region/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Region Hovedstaden	3.825	3.342	3.871	3.673	3.447	3.098	3.074
Region Sjælland	2.369	2.501	2.781	2.643	2.459	2.157	2.156
Region Syddanmark	3.412	3.869	3.751	3.887	3.857	3.306	3.290
Region Midtjylland	2.963	4.472	4.395	4.101	4.094	3.351	3.307
Region Nordjylland	1.456	2.190	2.005	2.041	1.979	1.644	1.590
Uoplyst	300	290	363	422	384	267	251
I alt	14.325	16.664	17.166	16.767	16.220	13.823	13.668
Indeks	100	116	120	117	113	96	95

I tabel II.29 ses det, at anerkendelsesprocenten varierer lidt mellem regionerne samt over tid. Variationen over tid kan skyldes fokusområder hos Arbejdsskadestyrelsen. Når anerkendelsesprocenten i *region Midtjylland* og *region Nordjylland* stiger markant i 2007 og ligger højt i 2008, skyldes det alene administrative forhold. Der er i disse to regioner afviklet ekstraordinært mange ”gamle” sager i 2007 og 2008. Forskellen i antallet af anerkendelser og anerkendelsesprocenterne kan skyldes, at erhvervsstrukturen er forskellig i regionerne. Det kan heller ikke udelukkes, at anmeldemønstret er forskelligt.

Tabel II.29 Anerkendelsesprocent, arbejdsulykker fordelt på bopælsregion

Region/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Procent							
Region Hovedstaden	77,6	75,7	74,8	76,3	75,3	76,1	74,3
Region Sjælland	77,4	79,5	75,4	78,0	78,6	80,1	77,5
Region Syddanmark	77,7	78,7	74,0	78,3	78,9	80,5	77,9
Region Midtjylland	75,6	81,8	79,6	80,0	82,0	81,5	79,9
Region Nordjylland	78,3	85,6	78,5	80,1	82,6	80,7	76,7
I alt*	77,2	79,8	76,2	78,3	79,3	79,6	77,3

* I alt inkl. uoplyst

Tabel II.30 viser antallet af anerkendte ulykker per 1.000 beskæftigede. *Region Hovedstaden* har den laveste incidens.

Tabel II.30 Andel anerkendte ulykker i forhold til beskæftigelse og bopælsregion (”incidensen”)

Region/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal per 1.000 beskæftigede							
Region Hovedstaden	4,2	3,6	4,1	3,9	3,8	3,4	3,4
Region Sjælland	6,9	7,2	8,0	7,7	7,5	6,7	6,7
Region Syddanmark	5,8	6,4	6,2	6,5	6,8	6,0	6,0
Region Midtjylland	4,7	7,0	6,7	6,3	6,7	5,5	5,4
Region Nordjylland	5,2	7,6	6,9	7,1	7,3	6,1	5,9
I alt*	5,2	5,9	6,0	6,0	6,0	5,2	5,1

* I alt inkl. uoplyst

III Erhvervssygdomme

Tabel III.1 viser antallet af anmeldte erhvervssygdomme i perioden 2006-2012. Antallet af anmeldelser stiger fra 2006 til 2007. Fra 2007 og frem falder antallet af anmeldelser igen og er i 2010 på knap 17.000. Fra 2010 til 2011 stiger antallet af anmeldelser igen med cirka 1.300 sager. Fra 2011 til 2012 er der en endnu større stigning i antallet af anmeldelser på næsten 2.200 sager. Antallet af anmeldelser per 1.000 beskæftigede er steget fra 6,7 i 2006 til 6,9 i 2007. Herefter falder antallet af anmeldelser per 1.000 beskæftigede igen. I 2011 anmeldes der 6,8 erhvervssygdomme per 1.000 beskæftigede. På grund af den store stigning i antallet af anmeldelser i 2012 stiger incidensen til 7,6. Stigningen i antallet af anmeldelser i 2012 skyldes sandsynligvis, at Arbejdsskadestyrelsen som et ud af flere initiativer for at sikre anmeldepligtens overholdelse skrev ud til de læger, som ikke havde anmeldt en erhvervssygdom det sidste år.

Tabel III.1 Anmeldte erhvervssygdomme

År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal anmeldte	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Antal anmeldte per 1.000 beskæftigede	6,7	6,9	6,7	6,4	6,3	6,8	7,6

Ud over diagnoser vil der som under ulykker blive set på fordeling på køn, alder, branche og bopælsregion.

Man skal være opmærksom på, at tabellerne over antallet af anmeldelser og tabellerne over antallet af anerkendelser ikke er direkte sammenlignelige, idet tabellerne over anmeldelser er fordelt på året for oprettelsen og tabellerne over anerkendelser er fordelt på året for anerkendelsen. Der er ikke nødvendigvis sammenfald mellem de forskellige år, idet det tager en vis tid at oplyse sagerne og træffe afgørelser.

Tabel III.2 Anerkendte erhvervssygdomme

År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal anerkendte	2.721	4.787	4.685	4.811	5.169	3.995	4.749
Antal anerkendte per 1.000 beskæftigede	1,0	1,0	1,7	1,7	1,9	1,5	1,8
Anerkendelsesprocent	18,0	24,7	24,3	24,7	27,3	26,2	26,7

At tabellerne med anerkendte erhvervssygdomme er fordelt på året for anerkendelse betyder, at arbejds gange, produktivitet samt fokusområder ligeledes vil have betydning for antallet af anerkendelser.

For eksempel var der ligesom i 2007 også stor fokus i 2008 på at få afsluttet de ældste sager. Da det tager længere tid at anerkende og behandle en sag erstatningsmæssigt end at afvise en sag, vil der blandt de ældste sager være en større andel af anerkendelser. Dette kan være med til at forklare stigningen i antallet af anerkendelser i 2007 og 2008.

At en diagnose kommer på fortegnelsen betyder ligeledes, at den kan anerkendes uden forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget. Det kan betyde tidsmæssige forskydninger i antallet af anerkendelser, hvis der træffes principielle afgørelser i Erhvervssygdomsudvalget, som kan have

betydning for sager, der ligger og venter på afgørelse. Når diagnoserne kommer på erhvervs-sygdomsfortegnelsen, bliver sagsbehandlingen af disse sager mere enkel og går hurtigere. Arbejdsskadereformen medførte en gennemgang af erhvervs sygdomsfortegnelsen, og der er løbende tilføjet diagnoser.

På Arbejdsskadestyrelsens hjemmeside www.ask.dk findes der redegørelser om Erhvervs sygdomsudvalgets arbejde, hvor man kan læse mere om, hvilke ændringer der er sket på erhvervs sygdomsfortegnelsen.

Alt andet lige vil stigningen i antallet af anmeldelser ligeledes betyde en stigning i antallet af anerkendelser over tid.

Antallet af anerkendelser falder fra 2010 til 2011, hvilket hænger sammen med, at der ikke afsluttes helt så mange sager i 2011 som i 2010 (jf. afsnit I.2 om afsluttede sager). Fra 2011 til 2012 stiger antallet af anerkendelser igen.

III.1 Erhvervs sygdomme fordelt på diagnoser

I forbindelse med erhvervs sygdommene registreres der en anmeldediagnose, når sagen oprettes i Arbejdsskadestyrelsen. Når sagen er oplyst og der træffes afgørelse om anerkendelse/afvisning, registreres der en slutdiagnose. Slutdiagnosen er mere detaljeret end anmeldediagnosen, da den registreres på baggrund af de oplysninger, der er indhentet i sagen. Dette betyder, at når anmeldelserne opgøres statistisk, sker det på baggrund af anmeldediagnosen, og når anerkendelserne opgøres statistisk, sker det på baggrund af slutdiagnosen. Derfor kan tabellerne ikke sammenholdes direkte.

Antallet af anmeldte erhvervs sygdomme stiger i perioden 2006 til 2012 med cirka 11 procent. Stigningen dækker over, at antallet af anmeldelser stiger fra 2006 til 2007. Herefter falder antallet af anmeldelser frem til 2010. Fra 2010 til 2012 stiger antallet af anmeldelser igen. *Hudsygdomme, høresygdomme* og især *psykiske sygdomme* tegner sig for en stor del af stigningen fra 2010 til 2012.

Svingningen i anmeldte erhvervs sygdomme dækker over forskellige tendenser for de enkelte diagnoser. For eksempel er antallet af anmeldte *hudsygdomme* næsten fordoblet i perioden 2006 til 2012. Den største stigning sker fra 2006 til 2007, hvor antallet af anmeldelser stiger med 44 procent. I 2008 og 2009 ligger antallet af anmeldelser lavere for derefter at stige år for år frem til 2012. I 2012 anmeldes der 2.900 *hudsygdomme*, og det er det højeste antal anmeldelser i hele perioden. *Hudsygdommene* udgør i 2006 knap 8 procent af de anmeldte erhvervs sygdomme, og i 2012 er andelen godt 14 procent.

Antal anmeldte *kræftsygdomme* stiger frem til 2008 og falder i 2009. Herefter stiger antallet på ny i 2010, 2011 og 2012. Årsagen til stigningen i 2007 er, at man indførte en automatisk anmeldeordning af visse kræftformer, der ofte er arbejdsbetingede. Det drejer sig om *næsekræft* og *lungehindkræft*. Derudover har Arbejdsskadestyrelsen lavet flere kampagner for at øge lægernes fokus på anmeldepligten omkring sager om arbejdsbetinget kræft. *Kræftsygdomme* udgør i 2008 knap 4 procent af anmeldelserne; i 2012 udgør de godt 3 procent af anmeldelserne.

Antallet af *psykiske sygdomme* stiger med 49 procent i perioden. Antallet af *psykiske sygdomme* når det højeste niveau i 2012, hvor der anmeldes knap 4.500 *psykiske sygdomme*. Antallet steg fra 2010

til 2011 og igen fra 2011 til 2012. Stigning fra 2011 til 2012 er på knap 1.000 sager. I 2012 udgør *psykiske sygdomme* knap 22 procent mod 16 procent i 2006.

Antallet af anmeldte erhvervssygdomme med anmeldediagnoserne *skulder- og nakkesygdomme* svinger mellem cirka 2.400 og 2.800 anmeldelser. *Andre sygdomme i bevægeapparatet* svinger mellem 1.000 og 1.400 anmeldelser. Antallet af anmeldte erhvervssygdomme med anmeldediagnosen *armsygdomme* falder derimod i løbet af perioden. I 2006 anmeldes der godt 2.700 *armsygdomme*, og i 2012 er antallet godt 1.900. Anmeldte *rygsygdomme* falder fra knap 1.800 anmeldelser i 2006 til cirka 1.700 anmeldelser i 2012. Samlet set falder *sygdomme i bevægeapparatet* (inkl. *rygsygdomme*) fra 8.200 anmeldelser i 2006 til 7.800 anmeldelser i 2012. I 2006 udgør *sygdomme i bevægeapparatet* 45 procent af anmeldelserne, og i 2012 falder andelen til 38 procent.

Høresygdommene stiger med 12 procent fra 2011 til 2012. I perioden 2006 til 2010 ligger antallet af anmeldelser mellem 1.700 og 1.900. *Høresygdomme* udgør 10 procent af anmeldelserne i 2006 og 12 procent af anmeldelserne i 2012.

Antallet af anmeldelser uden en diagnose (*uoplyste*) er faldet i perioden.

Tabel III.3 Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på anmeldediagnose

Anmeldediagnose/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Hudsygdomme	1.489	2.146	1.907	1.925	2.131	2.647	2.900
Høresygdomme	1.786	1.679	1.888	1.850	1.812	2.181	2.444
Lungesygdomme	491	552	503	525	443	556	570
Kræftsygdomme ¹⁵	312	552	755	732	600	613	660
Skulder- og nakkesygdomme	2.634	2.782	2.761	2.731	2.396	2.510	2.772
Armsygdomme	2.732	2.643	2.549	2.192	1.781	1.708	1.947
Andre sygdomme i bevægeapparatet	1.048	1.140	1.043	1.094	1.125	1.191	1.434
Rygsygdomme	1.787	1.800	1.807	1.705	1.715	1.591	1.680
Psykisk sygdom/gener	2.990	3.445	3.521	3.089	3.106	3.496	4.468
Andet	2.863	2.366	1.957	1.874	1.571	1.600	1.425
Uoplyst	233	293	359	293	251	159	128
I alt	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Indeks	100	106	104	98	92	99	111

¹⁵ Per 1. juli 2007 får Arbejdsskadestyrelsen automatisk meddelelse fra Sundhedsstyrelsen om registrerede tilfælde af mesotheliom og næsekræft.

Antallet af anerkendelser stiger fra 2006 til 2012. En del af stigningen skyldes det nye erhvervssygdomsbegreb. Derudover er det også en følge af det stigende antal anmeldelser. Antallet af afsluttede sager stiger frem til 2009, hvilket også medfører flere anerkendelser. Antallet af anerkendelser falder fra 2010 til 2011 med 23 procent fra cirka 5.200 til cirka 4.000. Antallet af afsluttede erhvervssygdomssager falder med cirka 20 procent fra 2010 til 2011. Fra 2011 til 2012 stiger antallet af anerkendelser igen med cirka 19 procent fra cirka 4.000 til cirka 4.700 sager. Antallet af afgørelser stiger med 17 procent.

Hvis man ser på udviklingen fra 2006 til 2012, stiger antallet af anerkendelser med cirka 2.000 sager, svarende til cirka 75 procent. Den største procentuelle stigning i anerkendelserne sker for *høresygdomme*, som er mere end fordoblet. Antallet af anmeldte *høresygdomme* stiger med 37 procent i samme periode, hvilket er forbundet med ændringen af erhvervssygdomsfortegnelsen.

Antallet af anerkendte *hudsygdomme* forøges med cirka 91 procent i perioden, hvilket hænger sammen med, at antallet af anmeldelser forøges med 95 procent i perioden.

For de *psykiske sygdomme* stiger antallet af anerkendelser ligeledes. Dette skyldes til dels, at *posttraumatisk belastningsreaktion* kommer på fortegnelsen i 2005, og dels de flere anmeldelser. Antallet af anerkendelser øges med 89 procent fra 2006 til 2012, mens antallet af anmeldte *psykiske sygdomme* stiger med 49 procent.

For *lungesygdommene* stiger antallet af anerkendelser ligeledes efter, at *pleurale plaques* kom på fortegnelsen.

Der sker også en stigning i antallet af anerkendte *andre sygdomme i bevægeapparatet*; her sker der ligeledes ændringer på fortegnelsen. Fra 2006 til 2007 mere end fordobles antallet af anerkendelser. Antallet af anerkendte falder fra 2010 til 2011, hvilket hænger sammen med, at der ikke afsluttes så mange sager i 2011 som i 2010. Antallet af anerkendelser stiger fra 2011 til 2012.

Tabel III.4 Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på slutdiagnose

Slutdiagnose/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Kræftsygdomme	135	153	187	166	172	162	162
Psykiske sygdomme	99	148	196	223	245	212	187
Nervesygdomme	86	171	148	144	158	110	147
Høresygdomme	532	1.087	917	961	1.152	877	1.104
Lungesygdomme	234	362	321	336	343	264	308
Hudsygdomme	936	1.426	1.619	1.603	1.695	1.390	1.787
Rygsygdomme	206	395	308	323	330	217	251
Andre sygdomme i bevægeapparatet	347	835	810	857	891	580	651
Andet	98	153	116	132	140	126	122
Uoplyst	48	57	63	66	43	57	30
I alt	2.721	4.787	4.685	4.811	5.169	3.995	4.749
Indeks	100	176	172	177	190	147	175

Der er for erhvervssygdommene stor spredning i anerkendelsesprocenterne for de enkelte diagnoser. *Hudsygdomme* har den højeste anerkendelsesprocent. Anerkendelsesprocenten for *hudsygdomme* stiger frem til 2008, hvorefter den falder. Faldet i anerkendelsesprocent kan hænge sammen med stigningen i antallet af anmeldelser, der kommer i 2007. Der anerkendes i 2012 cirka 69 procent af de afgjorte *hudsygdomme*. Anerkendelsesprocenten for *høresygdomme* stiger fra 38,9 procent i 2006 til 52,2 procent i 2012.

For *andre sygdomme i bevægeapparatet* stiger anerkendelsesprocenten. Før 2007 ligger anerkendelsesprocenten på cirka 6 procent, og i perioden 2007-2012 ligger den på 11-14 procent. Stigningen i anerkendelsesprocenterne sker samtidig med en stigning i antallet af anmeldelser. Anerkendelsesprocenten for *kræftsygdommene* falder fra 2006 til 2007. Dette sker samtidig med stigningen i antallet af anmeldelser.

Psykiske sygdomme har den laveste anerkendelsesprocent. Af de *psykiske sygdomme*, som afgøres i 2012, anerkendes der 5,3 procent.

Da der er så stor forskel på anerkendelsesprocenterne, vil den samlede anerkendelsesprocent være meget afhængig af, hvilke erhvervssygdomme der anerkendes.

Den store forskel i anerkendelsesprocenterne for erhvervssygdommene medfører ligeledes, at fordelingen på diagnoser for anerkendelser er meget anderledes end fordelingen på diagnoser for anmeldelser. Diagnoser med meget høje anerkendelsesprocenter vil udgøre en relativt større andel af de anerkendte end af de anmeldte erhvervssygdomme.

Tabel III.5 Anerkendelsesprocent, erhvervssygdomssager fordelt på slutdiagnose

Slutdiagnose/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Kræftsygdomme	54,4	37,7	31,3	29,9	31,9	32,7	33,5
Psykiske sygdomme	3,8	4,9	6,9	6,7	7,4	7,2	5,3
Nervesygdomme	15,9	24,6	20,3	22,7	22,4	22,7	27,1
Høresygdomme	38,9	53,2	53,7	51,3	54,1	53,5	52,2
Lungesygdomme	33,9	33,6	31,3	30,9	41,0	38,6	40,0
Hudsygdomme	70,5	74,1	78,3	78,0	73,9	72,4	69,2
Rygsygdomme	13,2	21,5	16,1	17,4	17,4	15,7	16,3
Andre sygdomme i bevægeapparatet	5,7	12,5	10,9	12,4	14,2	12,1	11,9
I alt*	18,0	24,7	24,3	24,7	27,3	26,2	26,7

Inkl. uoplyste og andre sygdomme

III.2 Erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche

Oplysninger omkring branche registreres i nogle sager først i forbindelse med anerkendelse/afvisning, og derfor er der mange uoplyste i 2012. De uoplyste udgør knap 13 procent af sagerne fra 2012.

Fremstillingsvirksomhed er den hovedbranche, hvor der er flest anmeldelser. I 2012 kommer cirka 17 procent af anmeldelserne fra denne branche. Antallet af anmeldelser fra denne branche falder med cirka 24 procent fra 2006 til 2012. I samme periode stiger antallet af anmeldelser samlet set med 11 procent. De to andenstørste ”leverandører” af anmeldelser er *offentlig administration, forsvar, socialsikring* og *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger*, som hver står for 14 procent af anmeldelserne.

Antallet af anmeldelser fra hovedbranchen *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* stiger fra 2011 til 2012 med godt 300 anmeldelser, svarende til 11 procent. Det svarer til den generelle stigning i antallet af anmeldelser. Antallet af anmeldelser fra *offentlig administration, forsvar, socialsikring* er derimod stort set stabilt fra 2011 til 2012.

For *undervisningsbranchen* topper antallet af anmeldelser i 2007, hvor der anmeldes knap 1.000 erhvervssygdomme. Fra 2007 til 2011 falder antallet af anmeldelser igen, mens det stiger fra 2011 til 2012. I 2012 anmeldes der cirka 870 erhvervssygdomme fra branchen *undervisning*.

Svingningerne i de enkelte brancher kan skyldes en ændring i registreringer som følge af overgangen fra DB03-branchekoder til DB07-branchekoder.

Tabel III.7 Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche

Hovedbranche/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012 ¹⁶
	Antal sager						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri ¹⁷	328	347	332	279	293	300	270
Råstofudvinding	34	52	31	38	53	51	39
Fremstillingsvirksomhed	4.626	4.809	4.585	4.311	3.647	3.840	3.447
El-, gas-, varme- og vandforsyning	219	221	215	202	176	161	152
Bygge- og anlægsvirksomhed	1.489	1.568	1.585	1.514	1.623	1.714	1.792
Engroshandel og detailhandel	1.482	1.575	1.608	1.493	1.542	1.700	1.735
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	362	395	389	391	398	429	681
Transportvirksomhed mv.	1.249	1.154	1.254	1.041	953	942	1.048
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	209	280	228	272	256	247	249
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	899	1.036	1.106	1.053	1.097	1.138	1.278
Offentlig administration, forsvar, socialsikring	2.444	2.790	2.493	2.250	2.229	2.772	2.781
Undervisning	710	990	945	890	740	699	867
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	3.423	3.157	3.198	3.204	2.645	2.506	2.817
Kultur, forlystelser, sport m.m.	537	659	677	666	708	718	729
Private husholdninger med ansat medhjælp	3	5	1	2	7	4	5
Ekstraterritoriale organisationer og organer	4	2	1	3	3	3	1
Uoplyst	347	358	402	401	561	1.028	2.557
I alt	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Indeks	100	106	104	98	92	99	111

¹⁶ At der er mange uoplyste i 2012 skyldes, at ikke alle sager er oplyst med hensyn til branche endnu. Oplysning om branche skal registreres inden anerkendelse/afvisning.

¹⁷ Fiskeri er ikke længere en selvstændig branchegruppe, ændring per 1. januar 2008.

De brancher, som tegner sig for en stor del af anmeldelserne, har ligeledes en stor andel af anerkendelserne. *Fremstillingsvirksomhed* udgør i 2012 cirka 28 procent af de erhvervssygdomme, som blev anerkendt. *Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* udgør cirka 14 procent af de anerkendte erhvervssygdomme, og *bygge- og anlægsvirksomheder* udgør cirka 15 procent. Forskellene mellem fordelingen på anmeldte og anerkendte skyldes, at det er forskellige diagnoser, som de enkelte brancher giver anledning til, og anerkendelsesprocenten er forskellig for de forskellige diagnoser.

Der skal igen gøres opmærksom på, at stigningen i antallet af anerkendte erhvervssygdomme ikke udelukkende skyldes arbejdsskadereformen, men også, at Arbejdsskadestyrelsen både i 2007 og 2008 har fokus på at få afsluttet de ældste sager (jævnfør forklaringer i indledningen til kapitlet).

Tabel III.8 Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche

Hovedbranche/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	80	136	102	102	113	90	92
Råstofudvinding	4	17	18	22	23	14	18
Fremstillingsvirksomhed	896	1.841	1.655	1.665	1.652	1.167	1.341
El-, gas-, varme- og vandforsyning	44	71	75	61	75	48	52
Bygge- og anlægsvirksomhed	376	618	588	621	688	574	711
Engroshandel og detailhandel	198	380	354	370	405	321	425
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	62	94	100	124	138	109	150
Transportvirksomhed mv.	116	221	240	201	209	157	147
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	12	16	21	17	40	26	33
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	78	125	160	198	228	148	215
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	306	474	464	420	499	455	560
Undervisning	38	68	86	90	142	77	90
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	367	572	662	711	710	552	663
Kultur, forlystelser, sport m.m.	81	106	131	169	206	172	169
Private husholdninger med ansat medhjælp	1	3	0	0	0	4	0
Ekstraterritoriale organisationer	0	0	0	0	0	0	2
Uoplyst	62	45	29	40	41	81	81
I alt	2.721	4.787	4.685	4.811	5.169	3.995	4.749
Indeks	100	176	172	177	190	147	175

Anerkendelsesprocenten er forskellig i brancherne. For eksempel anerkendes der flere erhvervs sygdomme i *bygge- og anlægsvirksomheder* end i branchen *undervisning*. Den store forskel i anerkendelsesprocenten skyldes, som tidligere nævnt, at der er forskel på, hvilke diagnoser de enkelte brancher anmelder. Brancher med en stor andel af hudsygdomme vil have en større anerkendelsesprocent end brancher med mange psykiske sygdomme. Man skal desuden være opmærksom på, at brancherne er af forskellig størrelse, og anerkendelsesprocenten i de små brancher kan svinge meget alene af den grund.

Anerkendelsesprocenten er højere i 2012 i forhold til 2006 for alle brancher. Der er forskel på, hvor mange procentpoint anerkendelsesprocenten er højere. For *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* stiger anerkendelsesprocenten med 10,5 procentpoint, mens anerkendelsesprocenten for *offentlig forvaltning og forsvar, socialsikring* stiger med 7,2 procentpoint.

Anerkendelsesprocenten stiger også for hovedbranchen *fremstillingsvirksomhed*. I 2006 er anerkendelsesprocenten på 24 procent, og i 2007 og senere er den 33-38 procent. For hovedbranchen *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* stiger anerkendelsesprocenten i hele perioden. I 2006 er anerkendelsesprocenten 15, og i 2012 er den 25,9 procent. Stigningen kan skyldes arbejdsskadereformen.

III.9 Anerkendelsesprocent, erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche

Hovedbranche/År for afvisning	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	26,8	37,5	28,0	33,9	31,4	35,4	33,3
Råstofudvinding	21,1	36,2	54,5	44,9	51,1	32,6	38,3
Fremstillingsvirksomhed	24,0	35,6	33,9	33,4	36,3	35,7	37,7
El-, gas-, varme- og vandforsyning	22,0	30,7	31,9	28,9	35,9	33,3	35,9
Bygge- og anlægsvirksomhed	30,2	36,5	36,8	37,0	38,2	40,3	38,5
Engroshandel og detailhandel	16,0	24,1	21,5	23,4	24,0	23,0	25,2
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	18,2	27,5	25,1	31,1	31,7	31,1	34,1
Transportvirksomhed mv.	10,5	18,6	19,0	17,6	20,1	18,3	15,6
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	6,6	7,3	9,1	6,9	14,6	12,7	14,2
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	9,6	13,8	15,5	17,2	19,3	15,7	18,4
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	13,7	18,8	17,7	17,6	20,9	19,8	20,9
Undervisning	6,2	8,4	9,7	9,8	16,6	13,0	12,2
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	15,4	16,3	21,4	20,8	24,0	24,9	25,9
Kultur, forlystelser, sport m.m.	17,4	18,1	19,4	24,6	27,5	26,9	24,4
Private husholdninger med ansat medhjælp	33,3	50,0	0,0	0,0	0,0	57,1	0,0
Ekstraterritoriale organisationer	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
Uoplyst	24,8	17,5	10,5	13,1	10,2	13,7	10,7
I alt	18,0	24,7	24,3	24,7	27,3	26,2	26,7

Den store stigning i 2007 og 2008 i antallet af anerkendelser per 1.000 beskæftigede, jævnfør tabel III.10, skyldes dels, at arbejdsskadereformen medfører flere anerkendelser, og dels, at Arbejdsskadestyrelsen i perioder fokuserer på at afvikle de ældste sager.

Fremstillingsvirksomhed har 4,6 anerkendte per 1.000 beskæftigede i 2012, hvilket er den højeste andel. *Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed* har med 0,4 den laveste andel, som det også var tilfældet for arbejdsulykker.

III.10 Andel anerkendte erhvervsy sygdomme per 1.000 beskæftigede¹⁸ fordelt på hovedbranche¹⁹

Hovedbranche/År for afvisning	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Per 1.000 beskæftigede						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	1,0	1,7	1,3	1,3	1,5	1,3	1,3
Råstofudvinding	1,0	4,0	4,0	4,9	5,1	3,2	3,8
Fremstillingsvirksomhed	2,5	5,0	4,4	4,6	5,4	4,0	4,6
El-, gas-, varme- og vandforsyning	1,4	2,4	2,5	2,5	3,2	2,1	2,3
Bygge- og anlægsvirksomhed	2,1	3,2	3,0	3,5	4,4	3,8	4,6
Engroshandel og detailhandel	0,5	0,9	0,8	0,8	1,0	0,8	1,0
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	0,7	1,0	1,1	1,4	1,7	1,3	1,7
Transportvirksomhed mv.	0,5	0,9	1,0	0,8	0,9	0,7	0,6
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	0,2	0,2	0,2	0,2	0,5	0,3	0,4
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,5	0,7
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	2,1	3,3	3,3	2,9	3,4	3,1	3,9
Undervisning	0,2	0,3	0,4	0,4	0,7	0,4	0,4
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	0,7	1,2	1,3	1,4	1,4	1,1	1,3
Kultur, forlystelser, sport m.m.	0,7	0,9	1,1	1,4	1,8	1,5	1,4
I alt*	1,0	1,7	1,6	1,7	2,0	1,5	1,8

* Inkl. uoplyst

¹⁸ Beskæftigelsestallene er hentet fra www.statistikbanken.dk, Danmarks Statistik.

¹⁹ Danmarks Statistik ændrede datagrundlaget for beskæftigelsestallene i 2009. Det betyder, at der er et databrud i statistikken og beskæftigelsen er lavere, end hvis det hidtidige datagrundlag var anvendt. Samtidig er branchegrupperingen ændret, og derfor er det kun muligt at lave opgørelsen tilbage til 2006.

III.3 Erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche og diagnose

Tabel III.11 viser de anmeldte erhvervssygdomme i perioden 2006-2012 fordelt på anmeldediagnose og hovedbranche. Som det fremgår af tabellen, er der stor forskel på, hvilke anmeldelser der kommer fra de forskellige hovedbrancher.

Psykiske sygdomme er sammen med *skulder- og nakkesygdomme* og *armsygdomme* de tre største grupper blandt anmeldelserne. De *psykiske sygdomme* udgør 18,5 procent af anmeldelserne. De *psykiske sygdomme* er den største gruppe for fem ud af de 14 hovedbrancher, mens de *psykiske sygdomme* for andre hovedbrancher udgør den mindste gruppe – der ses bort fra gruppen uoplyst.

Hvis man for eksempel sammenholder hovedbranchen *undervisning* med ”i alt”, fremgår det, at *undervisning* har en større andel af de *psykiske sygdomme*. De udgør 46,5 procent af anmeldelserne for *undervisning* og 18,5 procent af anmeldelserne generelt. Derimod udgør *høresygdomme* og *hudsygdomme* en mindre andel af anmelderne for *undervisning*, end de gør af anmeldelserne generelt.

For hovedbranchen *fremstillingsvirksomhed* udgør *høresygdommene* 16,8 procent af anmeldelserne mod 10,5 procent for anmeldelserne generelt. *Skulder- og nakkesygdomme* og *armsygdomme* udgør henholdsvis 19,1 procent og 14,7 procent af anmeldelserne for *fremstillingsvirksomhederne* mod henholdsvis 14,2 procent og 11,9 procent for anmeldelser generelt. Derimod udgør de *psykiske sygdomme* en mindre andel af anmeldelserne fra *fremstillingsvirksomhederne* end blandt anmeldelserne generelt.

Andelen af *psykiske sygdomme* ligger højere for de offentlige brancher ²⁰ end for brancherne *bygge- og anlægsvirksomhed* og *fremstillingsvirksomheder*. Andelen af *høresygdomme*, *skulder- og nakkesygdomme* og *kræftsygdomme* ligger derimod højere for brancherne *bygge- og anlægsvirksomhed* og *fremstillingsvirksomhed* end for de offentlige brancher.

²⁰ De offentlige brancher tæller offentlig forvaltning, forsvar, socialsikring, undervisning og sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger.

III.11 Anmeldte erhvervssygdomme i perioden 2006-2012 fordelt på anmeldediagnose og hovedbranche

	Hud- syg- dom- me	Høre- syg- dom- me	Lunge- syg- dom- me	Kræft- syg- dom- me	Skul- der- og nakkes ygdom me	Arm- syg- dom- me	Andre syg- dom- me i bevæg- eapp.	Ryg- Syg- dom- me	Psykis- ke syg- dom- me	Andet	Uop- lyst	I Alt
Procentandel												
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	12,8	14,9	2,6	1,6	13,5	9,3	8,8	16,8	2,6	16,0	1,0	100
Råstofudvin- ding	6,0	32,9	7,7	5,0	11,1	5,7	8,1	9,7	4,7	8,1	1,0	100
Fremstillings virksomhed	9,3	16,8	3,9	3,4	19,1	14,7	6,0	9,3	4,3	12,0	1,1	100
El-, gas-, varme- og vandfor- syning	5,1	20,9	5,4	4,6	13,2	12,5	7,7	10,9	10,8	7,9	1,0	100
Bygge- og anlægsvirk- somhed	6,6	15,2	8,8	5,6	14,1	9,6	12,7	12,9	2,5	10,9	1,1	100
Engroshan- del og detailhandel	13,3	8,6	2,4	3,0	16,4	14,3	6,4	11,4	12,4	10,6	1,2	100
Overnat- ningsfacili- teter og restaurations virksomhed	35,9	6,1	0,7	1,0	11,9	12,2	5,2	9,3	9,2	7,5	0,9	100
Transport- virksomhed mv.	5,3	10,6	2,6	3,6	15,9	12,8	9,0	13,2	17,7	7,9	1,4	100
Pengeinstitut- ter, finansierings- og forsikrings- virksomhed	6,6	7,7	1,7	2,4	15,0	15,8	4,0	5,4	27,8	12,2	1,3	100
Fast ejendom, udlejning, forretnings- service mv.	11,6	4,6	1,2	1,8	16,5	18,5	6,6	8,9	18,5	10,7	1,2	100
Offentlig administra- tion, forsvar og socialfor- sikring	8,8	7,7	0,8	2,8	11,2	9,6	4,4	8,6	36,2	8,2	1,6	100
Under- visning	7,9	4,9	1,1	1,4	8,1	9,7	3,3	3,3	46,5	11,4	2,4	100
Sundhedsvæ- sen og sociale foranstalt- ninger	17,3	1,6	0,8	2,3	11,2	9,6	4,1	8,0	32,3	11,3	1,5	100
Kultur, forlystelser, sport m.m.	22,2	3,5	1,4	1,6	16,1	12,9	7,9	5,9	16,0	11,4	1,0	100
I alt*	11,6	10,5	2,8	3,2	14,2	11,9	6,2	9,3	18,5	10,5	1,3	100

Inkl. uoplyst

Tabel III.12 viser anerkendte erhvervssygdomme i perioden 2006-2012 fordelt på slutdiagnose og hovedbranche. Som for de anmeldte erhvervssygdomme er der stor forskel på fordelingen af diagnoser for de forskellige hovedbrancher. For hovedbranchen *bygge- og anlægsvirksomhed* udgør de *psykiske sygdomme* en meget lille andel af de anerkendte erhvervssygdomme. *Hudsygdommene* ligger ligeledes under gennemsnittet for de anerkendte. For *bygge- og anlægsvirksomheder* udgør *hudsygdommene* 11,6 procent af de anerkendte erhvervssygdomme. *Hudsygdommene* udgør 33,8 procent af de anerkendte erhvervssygdomme i alt. Derimod udgør *sygdomme i bevægeapparatet* en større andel af de anerkendte erhvervssygdomme for *bygge- og anlægsvirksomhed* end for anerkendte erhvervssygdomme generelt.

For *undervisning* udgør de *psykiske sygdomme* 14,4 procent af anerkendelserne mod 4,2 procent generelt. Derimod udgør *andre sygdomme i bevægeapparatet* en mindre andel af de anerkendte erhvervssygdomme for *undervisning* end for anerkendelser generelt.

For *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* udgør *hudsygdommene* 67,6 procent af anerkendelserne mod 33,8 procent for anerkendelser generelt. Andelen af *psykiske sygdomme* ligger ligeledes højere for denne branchegruppe end for anerkendelser generelt. *Psykiske sygdomme* udgør henholdsvis 10,3 procent og 4,2 procent.

III.12 Anerkendte erhvervssygdomme i perioden 2006-2012 fordelt på anmeldediagnose og hovedbranche

	Uop-lyste	Andet	Kræft- syg- dom- me	Psy- kiske syg- dom- me	Nerve syg- dom- me	Høres ygdo- mme	Lunge syg- dom- me	Hud- syg- dom- me	Andre bevæ- geap- parat- syg- dom- me	Ryg- syg- dom- me	I alt
Procentandel											
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	0,4	4,9	1,8	0,0	3,9	11,0	11,7	27,6	15,7	22,9	100,0
Råstofudvin- ding	0,9	0,9	2,6	0,9	2,6	58,6	7,8	10,3	8,6	6,9	100,0
Fremstillings- virksomhed	1,3	2,6	3,8	0,1	4,7	30,0	7,7	20,1	26,6	3,1	100,0
El-, gas-, varme- og vandforsyning	2,8	1,4	7,0	0,7	2,1	44,6	9,4	10,6	13,6	7,7	100,0
Bygge- og anlægsvirk- somhed	2,5	4,2	7,1	0,1	5,5	26,0	13,4	11,6	22,4	7,2	100,0
Engroshandel og detailhandel	1,4	5,0	3,5	0,4	4,5	20,7	6,7	39,3	14,9	3,6	100,0
Overnatningsf- aciliteter og restaurations- virksomhed	0,1	0,4	0,8	0,8	0,4	0,6	1,9	91,8	3,0	0,3	100,0
Transportvirk- somhed mv.	1,9	2,6	5,6	7,5	1,4	32,5	6,3	18,4	13,3	10,5	100,0
Pengeinstitut- ter, finansierings- og forsikrings- virksomhed	1,8	1,2	5,5	12,1	0,6	27,3	6,7	35,8	6,7	2,4	100,0
Fast ejendom, udlejning, forretningsser- vice mv.	0,6	3,2	3,3	1,0	2,6	12,5	6,4	50,5	18,4	1,5	100,0
Offentlig administration, forsvar og social- forsikring	0,3	2,0	1,8	19,3	0,8	21,3	2,1	37,1	3,6	11,7	100,0
Undervisning	0,2	1,5	1,2	14,4	0,7	13,2	7,6	50,3	10,0	1,0	100,0
Sundhedsvæse- n og sociale foran- staltninger	0,1	2,2	2,3	10,3	0,3	0,7	1,6	67,6	1,8	13,2	100,0
Kultur, forlystelser, sport mm.	0,2	3,4	1,1	0,6	0,5	5,3	9,1	71,2	8,2	0,5	100,0
I alt*	1,2	2,9	3,7	4,2	3,1	21,4	7,0	33,8	16,1	6,6	100,0

*Inkl. uoplyst

III.4 Erhvervssygdomme fordelt på køn

Der anmeldes flere erhvervssygdomme af *kvinder* end af *mænd*, hvilket fremgår af tabel III.13. *Kvindernes* andel af de anmeldte erhvervssygdomme udgør cirka 56-57 procent i 2006-2008. Fra 2009 til 2011 falder kvindernes andel af erhvervssygdommene og er 51 procent i 2011. I 2012 er andelen 52 procent.

Der er stor forskel på, hvilke diagnoser der anmeldes for henholdsvis mænd og kvinder. For kvinderne udgør de *psykiske sygdomme* en større andel af anmeldelserne end for mændene. For mændene udgør *høresygdommene* en større andel end for kvinderne.

Der er også stor forskel på, hvilke brancher anmeldelserne kommer fra. For kvinderne er de tre største grupper *sundhedsvæsen* og *sociale foranstaltninger*, *offentlig forvaltning* og *forsvar*, *socialsikring* og *fremstillingsvirksomhed*. For mændene er de 3 største grupper *fremstillingsvirksomhed*, *bygge- og anlægsvirksomheder* og *engros- og detailhandel – reparation af motorkøretøjer*.

Tabel III.13 Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på køn

Køn/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Kvinder	10.392	10.949	10.699	9.880	8.879	9.368	10.541
Mænd	7.973	8.449	8.351	8.130	8.052	8.884	9.887
I alt	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Indeks	100	106	104	98	92	99	111
Andel kvinder	57	56	56	55	52	51	52

Fordelingen blandt de anerkendte erhvervssygdomme er meget anderledes end de anmeldte. De erhvervssygdomme, som blev anerkendt i 2012, fordeler sig med knap 37 procent for *kvinder* og 63 procent for *mænd* (tabel III.14). Forskellen mellem *mænd* og *kvinder* kan blandt andet skyldes, at det er forskellige sygdomme, som anmeldes for de to køn.

Tabel III.14 Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på køn

Køn/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal sager							
Kvinder	967	1.733	1.857	1.907	2.012	1.499	1.736
Mænd	1.754	3.054	2.828	2.904	3.157	2.496	3.013
I alt	2.721	4.787	4.685	4.811	5.169	3.995	4.749
Indeks	100	176	172	177	190	147	175
Andel kvinder	36	36	40	40	39	38	37

Mænds anerkendelsesprocent er da også langt højere end *kvinders*.

Tabel III.15 Anerkendelsesprocent, erhvervssygdomme fordelt på køn

Køn/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Kvinder	11,3	16,3	17,2	18,0	20,2	19,1	19,0
Mænd	26,8	34,7	33,5	32,8	35,1	33,9	34,9
I alt	18,0	24,7	24,3	24,7	27,3	26,2	26,7

Af tabel III.16 fremgår de to køns anerkendelsesprocenter per 1.000 beskæftigede. Antallet af anerkendelser per 1.000 beskæftigede ligger over gennemsnittet for *mænd*, mens *kvinder* ligger under.

Tabel III.16 Andel anerkendte arbejdsskadesager per 1.000 beskæftigede fordelt på køn ("incidensen")

Køn/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal per 1.000 beskæftigede						
Kvinder	0,7	1,3	1,4	1,4	1,5	1,2	1,4
Mænd	1,2	2,0	1,9	2,0	2,3	1,8	2,2
I alt	1,0	1,7	1,6	1,7	1,9	1,5	1,8

III.5 Erhvervssygdomme fordelt på alder

Tabel III.17 viser, at antallet af anmeldte erhvervssygdomme stiger aldersgruppe for aldersgruppe indtil gruppen af 45-49-årige/50-54-årige. Herefter falder antallet af anmeldelser med hver aldersgruppe. Det mønster karakteriserer hele perioden. I 2006 var 43 procent af dem, der anmeldte en erhvervssygdom, 50 år eller derover. I 2012 var andelen steget til 45 procent. Der har især været en stigning i antallet af anmeldelser fra dem, der er 60 år eller ældre. Denne tendens gælder for hele perioden 2006-2012. De, der anmelder en erhvervssygdomssag, er lidt ældre end dem, der anmelder en ulykke. For ulykker er det i 2012 kun godt 32 procent, som er 50 år eller derover på tidspunktet for skaden.

For erhvervssygdommene er der stor forskel på, hvilke diagnoser de forskellige aldersgrupper anmelder. For de yngre aldersgrupper anmeldes mange *hudsygdomme*, mens der for de ældre aldersgrupper anmeldes mange *høresygdomme*. Andelen af anmeldte *kræftsygdomme* stiger med alderen. For de midterste aldersgrupper udgør *sygdomme i bevægeapparatet* samlet set den største gruppe, mens *psykiske sygdomme* er den største enkeltstående diagnose.

Der er ligeledes forskel på, hvilke brancher anmeldelserne kommer fra. For de yngste aldersgrupper kommer en større andel af de anmeldte erhvervssygdomme fra *engros- og detailhandel – reparation af motorkøretøjer* end fra de andre aldersgrupper. For de ældste aldersgrupper er der en større andel fra *bygge- og anlægsvirksomheder* end fra andre aldersgrupper. For de midterste aldersgrupper er der en større andel fra *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* end for de yngste og de ældste aldersgrupper.

Tabel III.17 Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på alder på skadetidspunktet

Alder/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Under 20 år	154	197	184	185	184	222	231
20-24 år	564	712	712	648	670	756	867
25-29 år	891	1.002	889	858	844	1.014	1.121
30-34 år	1.444	1.488	1.452	1.344	1.333	1.383	1.422
35-39 år	1.935	1.941	1.962	1.789	1.734	1.894	2.114
40-44 år	2.674	2.735	2.574	2.476	2.253	2.204	2.425
45-49 år	2.787	2.942	2.864	2.662	2.475	2.785	3.057
50-54 år	3.074	3.211	3.119	2.931	2.676	2.718	3.112
55-59 år	2.821	2.871	2.782	2.596	2.317	2.575	2.902
60-64 år	1.081	1.283	1.339	1.398	1.252	1.274	1.473
65 år og derover	940	1.016	1.173	1.123	1.193	1.427	1.704
I alt	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Indeks	100	106	104	98	92	99	111

Som det fremgår af tabel III.18, stiger antallet af anerkendelser mest i *aldersgruppen 60-64 år*. I 2012 udgør aldersgruppen knap 12 procent af de anerkendte og 8 procent af de anmeldte.

Tabel III.18 Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på alder på skadetidspunktet

Alder/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Under 20 år	38	61	74	106	120	86	108
20-24 år	144	223	291	264	278	241	320
25-29 år	181	270	301	300	292	232	310
30-34 år	204	359	337	394	397	304	344
35-39 år	247	443	408	374	440	331	361
40-44 år	294	526	514	555	562	391	431
45-49 år	307	569	574	566	594	484	582
50-54 år	323	679	594	625	727	503	604
55-59 år	434	745	692	688	712	535	630
60-64 år	253	452	488	500	558	415	468
65 år og derover	296	460	412	439	489	473	591
I alt	2.721	4.787	4.685	4.811	5.169	3.995	4.749
Indeks	100	176	172	177	190	147	175

Af tabel III.19 fremgår anerkendelsesprocenterne for de forskellige aldersgrupper. I hele perioden har den ældste aldersgruppe og den yngste gruppe de højeste anerkendelsesprocenter. De to aldersgrupper fra 60 år og opefter har en anerkendelsesprocent over gennemsnittet i hele perioden. Aldersgrupperne under 30 år har ligeledes anerkendelsesprocenter over gennemsnittet i hele den syvårige periode. Forskellen mellem aldersgrupperne skyldes i hovedsagen, at det er forskellige sygdomme, der anmeldes fra de enkelte aldersgrupper. Blandt de yngre aldersgrupper er der mange *hudsygdomme*, som har en relativt høj anerkendelsesprocent, og blandt de ældre aldersgrupper anmeldes der mange *høresygdomme*, som ligeledes har en høj anerkendelsesprocent.

Tabel III.19 Anerkendelsesprocent, erhvervssygdomme fordelt på alder på skadetidspunktet

Alder/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Under 20 år	31,4	38,4	43,0	50,7	60,6	55,5	50,0
20-24 år	28,9	36,6	39,1	36,7	40,5	39,1	43,2
25-29 år	21,6	29,3	32,2	31,8	31,5	28,1	32,9
30-34 år	15,6	24,1	23,4	26,7	27,2	25,7	27,1
35-39 år	14,7	22,0	20,6	18,9	22,8	20,8	19,7
40-44 år	13,2	19,7	18,6	20,9	21,6	20,5	20,1
45-49 år	13,3	19,7	19,4	19,2	21,4	20,7	21,4
50-54 år	13,5	20,1	19,1	19,2	23,8	20,9	21,9
55-59 år	18,9	24,9	23,7	24,7	25,8	25,1	24,9
60-64 år	31,7	34,9	37,9	34,6	39,0	39,4	36,5
65 år og derover	46,5	45,8	44,9	41,7	44,1	46,0	44,4
I alt	18,0	24,7	24,3	24,7	27,3	26,2	26,7

I tabel III.20 vises, hvor mange anerkendelser der er per 1.000 beskæftigede i de enkelte aldersgrupper. Incidensen af erhvervssygdomme stiger hen over aldersgrupperne. Incidensen er over gennemsnittet for aldersgrupper fra 50 år og højere i hele perioden.

Tabel III.20: Andel anerkendte arbejdsskadesager per 1.000 beskæftigede fordelt på alder ("incidensen")

Alder/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal per 1.000 beskæftigede							
Under 20 år	0,2	0,3	0,4	0,5	0,7	0,5	0,6
20-24 år	0,7	1,0	1,2	1,2	1,3	1,2	1,5
25-29 år	0,7	1,0	1,2	1,2	1,3	1,1	1,4
30-34 år	0,6	1,1	1,1	1,3	1,4	1,1	1,3
35-39 år	0,7	1,3	1,2	1,1	1,4	1,0	1,2
40-44 år	0,8	1,4	1,4	1,5	1,6	1,2	1,3
45-49 år	1,0	1,8	1,8	1,7	1,8	1,5	1,7
50-54 år	1,1	2,3	2,0	2,1	2,5	1,7	2,1
55-59 år	1,5	2,6	2,5	2,5	2,7	2,0	2,4
60-64 år	1,9	3,1	3,1	2,9	3,3	2,5	2,8
65 år og derover	4,0	5,9	5,0	5,3	5,5	4,9	5,7
I alt	1,0	1,7	1,6	1,7	1,9	1,5	1,8

III.6 Erhvervssygdomme fordelt på bopælsregioner

Personer bosiddende i *region Syddanmark* foretager knap 28 procent af anmeldelserne i 2012. Herefter følger *region Hovedstaden* med godt 22 procent og *region Midtjylland* med 22 procent. Fordelingen har været næsten stabil over perioden.

Der er forskel på, hvilke diagnoser der anmeldes fra de forskellige regioner. I *region Hovedstaden* er det *psykiske sygdomme* og *hudsygdomme*, som udgør de største grupper. I *region Syddanmark* er det *høresygdomme*, *psykiske sygdomme* og *skulder- og nakkesygdomme*, der udgør de største grupper. I *region Nordjylland* er det *høresygdomme*, *psykiske sygdomme* og *skulder- og nakkesygdomme*, som udgør de største grupper.

Med hensyn til brancher er der også stor forskel på de forskellige regioner. For *region Hovedstaden* og *region Sjælland* udgør *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger* en stor andel af anmeldelserne. For *region Syddanmark*, *region Midtjylland* og *region Nordjylland* udgør *fremstillingsvirksomheder* den største gruppe.

Tabel III.21 Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på bopælsregion

Region/År for anmeldelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Region Hovedstaden	4.221	4.388	3.931	3.733	3.656	3.884	4.546
Region Sjælland	2.511	2.762	2.798	2.657	2.480	2.478	3.013
Region Syddanmark	5.140	5.430	5.487	5.167	4.750	5.540	5.633
Region Midtjylland	4.171	4.493	4.381	4.106	3.802	3.867	4.470
Region Nordjylland	2.106	2.157	2.272	2.171	2.085	2.298	2.662
Uoplyst	216	168	181	176	158	185	104
I alt	18.365	19.398	19.050	18.010	16.931	18.252	20.428
Indeks	100	106	104	98	92	99	111

Med hensyn til anerkendelserne varierer fordelingen mere over tid. Variationerne skyldes dels arbejdsskadereformen, dels at der fokuseres på udvalgte områder på bestemte tidspunkter, jf. indledningen til dette kapitel. Når anerkendelsesprocenten i *region Midtjylland* og *region Nordjylland* stiger markant i 2007, skyldes det alene administrative forhold. Der afvikles i disse to regioner ekstraordinært mange ”gamle” sager i både 2007 og 2008. Den mest markante stigning i 2008 kan ses i *region Hovedstaden*. Forskellene mellem regionerne kan også skyldes, at det er forskellige brancher, der ligger i regionerne, og derfor forskellige påvirkninger, de er udsat for. Det kan heller ikke udelukkes, at der er forskellig anmeldepraksis i regionerne.

Tabel III.22 Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på bopælsregion

Region/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Region Hovedstaden	714	737	938	890	839	775	962
Region Sjælland	527	575	663	627	695	511	663
Region Syddanmark	643	1.484	1.280	1.340	1.449	1.174	1.270
Region Midtjylland	514	1.137	1.097	1.152	1.282	916	1.093
Region Nordjylland	285	808	655	767	856	583	740
Uoplyst	38	46	52	35	48	36	21
I alt	2.721	4.787	4.685	4.811	5.169	3.995	4.749
Indeks	100	100	100	100	100	100	100

I tabel III.23 ses det, at anerkendelsesprocenten varierer over tid og mellem regionerne. At der er forskel på anerkendelsesprocenten i de enkelte regioner kan skyldes, at der er forskel på, hvilke erhvervssygdomme der anmeldes. Hvilket igen hænger sammen med, hvilke brancher der er i regionen.

Tabel III.23 Anerkendelsesprocent, erhvervssygdomme fordelt på bopælsregion

Region/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Procent						
Region Hovedstaden	18,7	17,6	22,8	22,3	23,4	23,8	25,3
Region Sjælland	22,2	22,6	22,9	22,3	25,6	24,4	26,1
Region Syddanmark	15,3	26,5	23,4	24,5	26,3	25,4	24,9
Region Midtjylland	16,1	25,5	25,3	25,0	28,2	27,9	27,7
Region Nordjylland	21,5	33,1	29,1	32,0	35,7	32,0	32,5
I alt	18,0	24,7	24,3	24,7	27,3	26,2	26,7

* I alt inkl. uoplyst

Tabel III.24 viser antallet af anerkendte per 1.000 beskæftigede for regionerne. *Region Hovedstaden* har den laveste incidens.

Tabel III.24 Andel anerkendte erhvervssygdomme per 1.000 beskæftigede fordelt på bopælsregion ("incidensen")

Region/År for anerkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Per 1.000 beskæftigede							
Region Hovedstaden	0,8	0,8	1,0	0,9	0,9	0,9	1,0
Region Sjælland	1,5	1,6	1,9	1,8	2,1	1,6	2,1
Region Syddanmark	1,1	2,5	2,1	2,3	2,6	2,1	2,3
Region Midtjylland	0,8	1,8	1,7	1,8	2,1	1,5	1,8
Region Nordjylland	1,0	2,8	2,2	2,7	3,2	2,2	2,7
I alt	1,0	1,7	1,6	1,7	1,9	1,5	1,8

* I alt inkl. uoplyst

IV Erstatningsudgifter²¹

IV.1 De samlede erstatningsudgifter

De samlede erstatninger beregnes som summen af godtgørelser for varigt mén samt summen af erstatninger for tab af erhvervsevne. De samlede erstatninger for tab af erhvervsevne beregnes som summen af engangserstatninger og værdien af reserver hensat til løbende ydelser. I 2012 ændrede Arbejdsskadestyrelsen de hensættelsesfaktorer, som bruges til at opgøre værdien af de løbende ydelser. Det betyder, at tabellerne over erstatningsudgifter i Arbejdsskadestatistik 2012 ikke kan sammenlignes med de tilsvarende tabeller i tidligere års statistikker. Kapitaliseringer af løbende ydelser tæller med som et positivt engangsbeløb og en negativ reservehensættelse. Erstatningerne inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revisioner og genoptagelser er det kun den yderligere erstatning, som er medregnet. Tabel IV.1 viser de samlede erstatningsudgifter.

Erstatningsudgifterne er afhængige af antallet af afgørelser med positiv erstatning, der træffes i de enkelte år. Højesteretsdomme har betydning for udgiftsniveauet. Udgifterne til pludselige løfteskader falder, idet de pludselige løfteskader overgår til ulykkesbegrebet med arbejdsskadereformen. Ulykkernes andel af de samlede erstatningsudgifter falder over tid. I 2006 udgør erstatningerne til ulykker cirka 74 procent af de samlede erstatninger, og i 2012 er andelen cirka 70 procent.

Tabel IV.1 Erstatningsudgifter fordelt på sagsklasse

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Mio. kroner (2012-niveau)							
Ulykker	2.557	3.032	2.484	2.835	3.174	2.596	2.774
Erhvervssygdomme	861	1.180	1.006	1.021	1.222	1.071	1.177
Pludselige løfteskader	52	39	20	2	3	4	-1 ²²
I alt	3.471	4.251	3.511	3.858	4.399	3.670	3.950
Indeks	100	122	101	111	127	106	114

Erstatningsudgifterne tilkendt de enkelte år vedrører flere forskellige skadeår. Mulighederne for revision og genoptagelse gør, at erstatningsudgifterne for et enkelt skadeår spredes over mange år. Temaet i årsstatistikken 2006 viste, at der kan være udgifter i en sag selv 10 år efter, at skaden er sket.

²¹ Eksklusive behandlingsudgifter og erstatninger til efterladte. Arbejdsskadestyrelsen opgør udgiften til løbende ydelser fra tilkendelsestidspunktet. Erstatninger tilkendt fra et tidligere tidspunkt frem til tilkendelsestidspunktet indgår heller ikke.

²² Hvis en løbende ydelse stoppes, vil det medføre, at reservehensættelsen til udbetaling af erstatning bliver negativ.

Tabel IV.2 viser erstatningsudgifterne²³ tilkendt i 2012, fordelt på året for skaden. Årsagen til de negative beløb er, at nogle tilskadekomne får stoppet den løbende ydelse, enten fordi de er tilbage i beskæftigelse til samme løn som før skaden, eller fordi den løbende ydelse omsættes til en kapitalerstatning. De negative reservehensættelser svarer til værdien af reserverne fra tidspunktet, hvor den løbende ydelse stoppes, og frem til folkepensionsalderen.

Der er kun få, som modtager erstatning samme år, som de kommer til skade. Henholdsvis cirka 1 procent af erstatningsudgifterne for ulykker og cirka 14 procent for erhvervssygdomme kommer fra skader sket i 2012. Dette hænger sammen med, at der for ulykkerne går tid, fra skaden sker, til den anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen²⁴. Det tager desuden tid at oplyse sagerne tilstrækkeligt til, at der kan træffes en afgørelse om erstatning.

Størstedelen af de udgifter, som tilkendes i løbet af et år, vedrører skadeår, som ligger 2-4 år tilbage.

Tabel IV.2 Erstatningsudgifter tilkendt i 2012 fordelt på skadeår

	Ulykker	Erhvervssygdomme
	Mio. kroner	
Skadeår 2000 og tidligere	50	10
Skadeår 2001	7	7
Skadeår 2002	2	-4
Skadeår 2003	11	4
Skadeår 2004	43	5
Skadeår 2005	59	19
Skadeår 2006	37	34
Skadeår 2007	92	11
Skadeår 2008	316	42
Skadeår 2009	526	102
Skadeår 2010	1.062	280
Skadeår 2011	540	497
Skadeår 2012	29	170
I alt	2.774	1.177

²³ Læsevejledningen indeholder et afsnit om beregning af udgifter.

²⁴ For anmelderegler se læsevejledningen.

IV.2 Erstatningsudgifter²⁵ for ulykker

Tabel IV.3 viser erstatningsudgifterne for ulykker fordelt på skadens placering på legemet. Cirka 32 procent af erstatningsudgifterne vedrører *rygskader*. *Rygskaderne* udgjorde kun cirka 21 procent af de anmeldte ulykker og 19 procent af de anerkendte ulykker.

Efter rygskaderne følger skader på *arme, hænder og fingre*. De udgør cirka 21 procent af udgifterne. De udgjorde 33 procent af anerkendelserne og 31 procent af anmeldelserne. Skader på *ben, fødder og tæer* udgør 13 procent af udgifterne, 23 procent af anerkendelserne og 22 procent af anmeldelserne.

Tabel IV.3 Erstatningsudgifter for arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Mio. kroner (2012-niveau)						
Hoved	303	280	249	318	273	205	263
Hals med mere	204	217	89	143	196	161	133
Ryg	839	971	818	897	1.013	811	917
Brystkasse	86	106	107	91	96	79	80
Arme, hænder og fingre	551	612	497	573	662	539	565
Ben, fødder og tæer	294	420	297	386	436	343	344
Hele legemet	64	93	88	116	153	120	147
Flere skader	145	242	234	205	263	242	238
Uoplyst	72	92	106	106	82	95	86
I alt	2.557	3.032	2.484	2.835	3.174	2.596	2.774
Indeks	100	119	97	111	124	102	108

²⁵ Udgiften til højesteretsdommen vedrørende erstatning til tilskadekomne under revalidering indgår ikke i erstatningsudgifterne. Derfor adskiller erstatningsudgifterne sig fra udgifterne i afsnit "I. Generelt om arbejdsskader"

Som det fremgår af tabel IV.4, stiger erstatningsudgifterne fra 2011 til 2012. Stigningen er størst inden for *bygge- og anlægsvirksomhed*, hvor den er på 73 mio. kr.

Cirka 17 procent af erstatningsudgifterne i 2012 vedrører hovedbranchen *sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger*. Branchen udgør cirka 20 procent af de anmeldte i 2012 og cirka 19 procent af de anerkendte ulykker i 2012.

I 2012 udgør hovedbranchegruppen *fremstillingsvirksomhed* 16 procent af udgifterne, mens den kun udgør cirka 12 procent af anmeldelser og anerkendelser.

Hovedbranchen *bygge- og anlægsvirksomheder* er den tredjestørste gruppe set i forhold til andelen af erstatningsudgifterne. I 2012 udgør gruppen 15 procent af erstatningsudgifterne. Den udgør henholdsvis 10 procent af de anmeldte og knap 11 procent af de anerkendte.

Tabel IV.4 Erstatningsudgifter for arbejdsulykker fordelt på hovedbranchen

Hovedbranche/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Mio. kroner (2012– niveau)						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	75	67	67	44	53	69	77
Råstofudvinding	4	5	14	10	11	1	7
Fremstillingsvirksomhed	507	563	441	605	649	425	446
El-, gas-, varme- og vandforsyning	28	54	53	37	38	30	21
Bygge- og anlægsvirksomhed	260	444	299	392	503	339	412
Engroshandel og detailhandel	181	207	204	261	255	247	250
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	16	36	23	44	50	26	36
Transportvirksomhed mv.	315	357	352	384	433	324	370
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	46	27	38	43	26	27	31
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	190	170	128	166	222	195	231
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	264	314	196	194	226	161	199
Undervisning	71	116	106	111	90	91	107
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	403	429	426	399	458	502	479
Kultur, forlystelser, sport mm.	53	98	36	54	107	102	80
Private husholdninger med ansat medhjælp	2	0	5	0	1	0	1
Ekstraterritoriale organisationer og organer	0	0	0	0	0	0	0
Uoplyst	142	144	97	91	52	55	27
I alt	2.557	3.032	2.484	2.835	3.174	2.596	2.774
Indeks	100	119	97	111	124	102	108

Tabel IV.5 viser erstatningsudgifterne fordelt på køn. Kvindernes andel af erstatningsudgifterne svinger over tid. I 2006 udgør de 39 procent, og i 2009 udgør de 33 procent. I 2012 er kvindernes andel af erstatningsudgifterne 35 procent. Kvindernes andel er 43 procent af de anmeldte ulykker i 2012 og 41 procent af de anerkendte ulykker i 2012.

Tabel IV.5 Erstatningsudgifter for arbejdsulykker fordelt på køn

Skadens placering/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Mio. kroner (2012-niveau)							
Kvinder	985	1.062	970	942	1.079	968	968
Mænd	1.573	1.970	1.514	1.893	2.094	1.628	1.806
I alt	2.557	3.032	2.484	2.835	3.174	2.596	2.774
Indeks	100	119	97	111	124	102	108
Andel kvinder	39	35	39	33	34	37	35

Tabel IV.6 viser erstatningsudgifterne for ulykker fordelt på alder på skadestidspunktet. Aldersgruppen 30-34 år udgør 18 procent af erstatningsudgifterne i 2012, mens den udgør 12 procent af anmeldelserne og 10 procent af anerkendelserne. Aldersgruppen 45-49 år udgør i 2012 den største andel af anmeldelserne og af anerkendelserne med henholdsvis 15 procent og 13 procent, mens den udgør 16 procent af erstatningsudgifterne. Samme andel har aldersgruppen 40-44, der udgør 13 procent af både anmeldelser og anerkendelser i 2012.

Tabel IV.6 Erstatningsudgifter for arbejdsulykker fordelt på alder på skadestidspunkt

Skadens placering/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Mio. kroner (2012-niveau)							
Under 20 år	9	39	38	53	66	26	52
20-24 år	126	150	120	147	155	149	136
25-29 år	169	206	211	216	300	232	277
30-34 år	316	411	265	395	419	437	369
35-39 år	402	563	432	470	525	409	498
40-44 år	506	545	470	491	565	470	457
45-49 år	429	479	380	486	559	410	451
50-54 år	349	382	305	333	330	278	333
55-59 år	204	200	203	187	206	140	147
60-64 år	44	48	53	50	44	37	45
65 år og derover	4	9	7	6	6	8	9
I alt	2.557	3.032	2.484	2.835	3.174	2.596	2.774
Indeks	100	119	97	111	124	102	108

Da erstatningsudgifterne til den tilskadekomne kan være spredt over flere år, kan det være vanskeligt at opgøre den gennemsnitlige erstatning. Den tilskadekomne kan for eksempel blive tilkendt en godtgørelse for varigt mén i 2006 og en erstatning for tab af erhvervsevne i 2008. Hvis den tilskadekomnes situation forværres, kan sagen genoptages og erstatningerne eventuelt forhøjes.

Når man beregner den gennemsnitlige erstatning, er man nødt til at tage udgangspunkt i skadeårene og summere erstatningerne til den enkelte tilskadekomne. Fordi erstatningen er spredt over flere år – i nogle tilfælde over 10 år, kan der gå mange år, før man får et billede af den gennemsnitlige erstatningsudgift for den enkelte tilskadekomne. Når man laver opgørelsen på skadeår, skal man være opmærksom på, at der for de nyeste skadeår vil være sager, hvor der endnu ikke er taget stilling til anerkendelse/afvisning.

Man skal også være opmærksom på, at tabel IV.7 og tabel IV.8 ikke direkte kan sammenlignes med andre tabeller over ulykker, idet tabellerne er fordelt på året for skaden. Tabel IV.7 viser antallet af anerkendte ulykker fordelt på skadeår og om der tilkendes erstatning i sagen. Cirka 55 procent af de anerkendte sager anerkendes uden erstatning. Andelen, som anerkendes uden erstatning, er meget høj i 2012. Det skyldes, at sagerne ikke er lige så langt i forløbet som tidligere årgange, og en større andel af sagerne vil ikke være afsluttet. Det tager længere tid at sagsbehandle en sag, hvor der er mén og erhvervsevnetab, end det tager at anerkende en sag uden erstatning. Derfor er andelen af anerkendte uden erstatning meget høj i 2012.

Ud af de anerkendte ulykker fra skadeåret 2006 er der cirka 11 procent, som er tilkendt erstatning for erhvervsevnetab. Andelen af sager, hvor der er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevnetab, falder over tid, fordi de nyeste skadeårgange ikke er kommet lige langt i sagsforløbet.

Tabel IV.7: Antal anerkendte ulykker fordelt på året for skaden og om der er tilkendt erstatning i sagen

Afgørelse/Året for skaden	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Med erhvervsevnetabserstatning og evt. mén	1.825	1.655	1.713	1.396	1.233	393	15
Kun mén/godtgørelse	5.622	5.593	5.551	5.397	5.739	4.315	522
Uden erstatning	8.935	8.722	8.613	7.483	7.512	6.538	2.529
Anerkendt i alt	16.382	15.970	15.877	14.276	14.484	11.246	3.066
Andel anerkendt uden erstatning	54,5	54,6	54,2	52,4	51,9	58,1	82,5

Tabel IV.8 og tabel IV.9 viser den gennemsnitlige erstatning per anerkendt sag fordelt på året for skaden. Man skal være opmærksom på, at man ikke kan sammenligne de enkelte skadeår, idet sagerne ikke er nået lige langt i sagsforløbet.

Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt ulykke var for tilskadekomne fra 2006 på cirka 151.000 kr. Der er stor forskel på den gennemsnitlige erstatning per anerkendt ulykke. Rygskader fik i gennemsnit cirka 241.000 kr., mens skader på arm, hænder og fingre medfører en gennemsnitlig udgift per anerkendt sag på cirka 88.000 kr.

Tabel IV.8 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt ulykke fordelt på året for skaden

Skadens placering/Året for skaden	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012– niveau)						
Hoved	144.979	194.183	151.247	140.274	135.742	58.298	2.862
Hals med mere	306.684	257.513	331.832	272.158	260.454	106.361	6.660
Ryg	241.244	244.760	298.574	283.638	215.696	100.619	23.401
Brystkasse	154.933	195.749	201.156	128.597	150.771	56.999	2.914
Arme, hænder og fingre	94.701	91.973	106.084	104.436	91.226	50.391	18.212
Ben, fødder og tæer	88.292	109.750	108.040	86.826	75.480	41.326	11.563
Hele legemet	294.284	211.464	221.534	281.880	138.973	38.456	2.651
Flere skader	270.662	319.491	267.496	274.775	233.424	107.225	13.021
Uoplyst	216.892	202.779	241.259	194.303	150.584	37.762	2.646
I alt	150.718	158.925	170.166	159.742	131.510	60.617	13.683
Indeks	100	105	113	106	87	40	9

Der er ligeledes stor forskel på den gennemsnitlige erstatning per anerkendt sag i forhold til de enkelte brancher (jf. tabel IV.9). Man skal være opmærksom på, at enkelte brancher indeholder meget få sager, og derfor svinger erstatningerne meget over årene.

De højeste erstatninger for ulykker findes i brancherne *transportvirksomhed mv.* og *bygge- og anlægsvirksomhed*, mens de laveste erstatninger findes inden for brancherne *overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed* og *undervisning*. Der ses bort fra brancher med få tilkendelser.

Tabel IV.9 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt arbejdsulykke fordelt på hovedbranchen

Hovedbranche/Året for skaden	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	126.513	131.093	205.073	127.916	215.187	79.937	28.991
Råstofudvinding	353.820	270.624	185.538	75.560	213.347	33.026	26.350
Fremstillingsvirksomhed	186.626	186.553	224.737	195.783	179.185	65.013	21.191
El-, gas-, varme- og vandforsyning	130.494	104.636	120.407	139.681	150.233	76.425	19.466
Bygge- og anlægsvirksomhed	181.909	227.700	259.982	248.555	200.868	104.369	28.238
Engroshandel og detailhandel	135.581	164.404	168.046	169.107	119.622	66.518	11.829
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	97.759	155.982	147.326	111.609	88.624	42.000	7.529
Transportvirksomhed mv.	197.558	228.760	219.117	225.718	184.128	82.990	33.967
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	217.153	154.906	114.977	192.258	175.630	64.454	13.927
Fast ejendom, udlejning, forretningservice mv.	136.405	197.809	182.509	188.779	136.211	59.119	9.210
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	96.233	102.183	116.753	111.483	68.450	43.353	5.934
Undervisning	92.806	85.415	51.389	57.913	71.519	28.710	3.976
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	149.282	122.045	125.359	131.122	106.364	49.807	6.761
Kultur, forlystelser, sport m.m.	138.765	123.048	169.400	122.799	132.852	42.185	4.771
I alt*	150.718	158.925	170.166	159.742	131.510	60.617	13.683
Indeks	100	105	113	106	87	40	9

Inkl. uoplyst

Der er også stor forskel på den gennemsnitlige erstatningsudgift for mænd og kvinder. Den gennemsnitlige erstatning for kvinder per anerkendt ulykke, der skete i 2006, er på cirka 134.000 kr., mens den for mænd er på cirka 162.000 kr. Forskellen skyldes delvis, at mænd i gennemsnit tjener mere end kvinder, og derfor vil deres erstatning for erhvervsevnetab være højere. Forskellen kan også skyldes, at det er forskellige hændelser, de er udsat for (jf. arbejdspapir om køn, der blev offentliggjort i forbindelse med årsstatistikken for 2010).

Tabel IV.10 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt arbejdsulykke fordelt på køn

	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Kvinder	134.077	124.683	129.409	132.333	103.449	43.530	5.948
Mænd	162.353	182.354	199.162	179.912	152.654	72.760	18.844
I alt	150.718	158.925	170.166	159.742	131.510	60.617	13.683
Indeks	100	105	113	106	87	40	9

Hvis man ser på de forskellige aldersgrupper, er der forskel på den gennemsnitlige erstatning. Det skyldes dels, at der er forskel på, hvilken type ulykke de forskellige aldersgrupper er udsat for (jf. arbejdspapir om alder, der blev offentliggjort i forbindelse med årsstatistikken 2010). Men det skyldes også, at når der er tale om erstatning for tab af erhvervsevne, skal de yngre aldersgrupper have udbetalt erstatning for flere år end de ældre aldersgrupper. Der udbetales erstatning for tab af erhvervsevne indtil folkepensionsalderen.

Tabel IV.11 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt arbejdsulykke fordelt på alder på skadetidspunkt

	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Under 20 år	85.820	83.028	60.713	46.987	42.567	23.239	3.029
20-24 år	87.967	141.553	167.992	153.019	131.484	47.262	13.064
25-29 år	178.476	169.390	215.495	192.551	182.138	65.635	25.994
30-34 år	190.449	223.269	234.534	249.523	203.889	79.690	11.675
35-39 år	199.860	236.858	221.558	231.620	178.206	82.962	19.532
40-44 år	199.274	176.668	202.641	195.953	154.446	73.629	10.564
45-49 år	158.277	179.107	202.332	176.814	136.728	65.256	12.124
50-54 år	136.877	128.517	134.551	123.376	105.291	50.058	12.064
55-59 år	88.698	86.293	86.823	66.856	74.128	45.634	15.553
60-64 år	59.810	57.849	48.484	44.683	47.448	36.437	9.792
65 år og derover	39.646	40.924	28.733	37.776	34.630	40.276	9.504
I alt	150.718	158.925	170.166	159.742	131.510	60.617	13.683
Indeks	100	105	113	106	87	40	9

IV.3 Erstatningsudgifter for erhvervssygdomme

Tabel IV.12 viser erstatningsudgifterne for erhvervssygdomme fordelt på året for tilkendelsen og slutdiagnosen. Erstatningsudgiften for de fleste diagnoser stiger på nær for *rygsygdomme* og *kræftsygdomme*. Faldet fra 2006 til 2012 inden for *kræftsygdommene* er dog kun 1 mio. kr.

Psykiske sygdomme udgør 23 procent af udgifterne i 2012, og gruppen udgør kun 4 procent af de anerkendte sygdomme samme år. *Andre bevægeapparatsygdomme* udgør 22 procent af udgifterne, men kun 14 procent af de anerkendte sager. Anderledes er det for *høresygdommene*. Gruppen udgør 23 procent af de anerkendte, men udgiften udgør kun 3 procent af erstatningsudgifterne.

Erstatningsudgifter for *hudsygdomme* stiger frem til 2010. Det hænger sammen med stigningen i antallet af anmeldelser. Erstatningsudgifterne for *psykiske sygdomme* stiger frem til 2010, hvilket hænger sammen med, at antallet af anerkendelser stiger. Efter et fald i 2011 stiger udgifterne igen i 2012.

Tabel IV.12 Erstatningsudgifter i erhvervssygdomme fordelt på slutdiagnose

Slutdiagnose/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Mio. kroner (2012-niveau)						
Kræftsygdomme	103	82	85	87	87	92	102
Psykiske sygdomme	165	220	174	176	271	262	271
Nervesygdomme	27	59	37	39	28	34	46
Høresygdomme	13	26	21	25	28	20	22
Lungesygdomme	39	25	34	47	40	27	44
Hudsygdomme	88	115	128	133	180	156	214
Rygsygdomme	202	292	204	210	198	171	191
Andre sygdomme i bevægeapparatet	133	170	299	279	264	352	250
Andet	175	309	289	270	367	270	257
Uoplyst	0	0	0	0	3	0	2
I alt	861	1.180	1.006	1.021	1.222	1.071	1.177
Indeks	100	137	117	119	142	124	137

Tabel IV.13 viser erstatningsudgifterne fordelt på branche. Branchen *fremstillingsvirksomhed* har som under ulykkerne en stor andel af erstatningsudgifterne. I 2012 udgør branchen cirka 32 procent af erstatningsudgifterne. Branchen har cirka 17 procent af anmeldelserne i 2012 og cirka 28 procent af anerkendelserne.

Branchen *offentlig forvaltning og forsvar, socialsikring* har cirka 18 procent af udgifterne i 2012, mens branchen udgør cirka 14 procent af anmeldelserne og 12 procent af anerkendelserne samme år.

Bygge- og anlægsvirksomhed har knap 12 procent af erstatningsudgifterne til erhvervssygdomme. Branchen har cirka 9 procent af anmeldelserne og 15 procent af anerkendelserne.

Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger har også knap 13 procent af erstatningsudgifterne, 14 procent af anmeldelserne og 14 procent af anerkendelserne.

Tabel IV.13 Erstatningsudgifter i erhvervssygdomme fordelt på branche

Hovedbranche/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Mio. kroner (2012-niveau)						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	36	60	39	37	34	29	23
Råstofudvinding	9	1	1	4	8	3	6
Fremstillingsvirksomhed	280	405	334	301	387	289	377
El-, gas-, varme- og vandforsyning	18	15	11	19	8	4	12
Bygge- og anlægsvirksomhed	113	142	118	142	153	170	151
Engroshandel og detailhandel	44	49	63	76	90	71	67
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	14	23	-1	18	14	26	15
Transportvirksomhed mv.	53	74	74	52	55	51	53
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	7	7	5	3	11	12	8
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	14	19	24	34	43	32	38
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	166	198	146	122	197	213	214
Undervisning	4	9	27	18	32	15	15
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	88	150	138	156	131	133	150
Kultur, forlystelser, sport m.m.	15	9	15	29	51	18	46
Private husholdninger med ansat medhjælp	0	0	0	0	0	2	0
Uoplyst	1	19	11	11	9	4	1
I alt	861	1.180	1.006	1.021	1.222	1.071	1.177
Indeks	100	137	117	119	142	124	137

Tabel IV.14 viser erstatningsudgifterne fordelt på køn. *Kvindernes* andel af erstatningsudgifterne har været svingende over tid. I 2006 udgjorde de 34 procent, og i 2007 udgjorde de 39 procent. Det er den højeste andel i perioden fra 2006 til 2012. I 2012 udgjorde *kvindernes* andel 35 procent af erstatningsudgifterne. *Kvinderne* udgjorde 52 procent af de anmeldte erhvervssygdomme i 2012 og 37 procent af de anerkendte erhvervssygdomme i 2012.

Tabel IV.14 Erstatningsudgifter for erhvervssygdomme fordelt på køn

Skadens placering/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Mio. kroner (2012-niveau)						
Kvinder	292	458	342	375	468	389	412
Mænd	569	722	664	646	754	681	765
I alt	861	1.180	1.006	1.021	1.222	1.071	1.177
Indeks	100	137	117	119	142	124	137
Andel kvinder	34	39	34	37	38	36	35

Tabel IV.15 viser erstatningsudgifterne for erhvervssygdomme fordelt på alder på skadestidspunktet. Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendes til folkepensionsalderen. Det medfører, at en tilskadekommen på 30 år vil få en større erhvervsevnetabserstatning end en tilskadekommen på 60 år, selvom årsløn og erhvervsevnetab er ens, fordi erhvervsevnetabserstatningen skal dække en længere periode. Aldersgruppen *45-49 år* udgør med knap 20 procent af erstatningsudgifterne i 2012 den største gruppe. De udgør 15 procent af de anmeldte erhvervssygdomme i 2012 og 12 procent af de anerkendte erhvervssygdomme.

Tabel IV.15 Erstatningsudgifter for erhvervssygdomme fordelt på alder på skadestidspunkt

Skadens placering/År for tilkendelse	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Mio. kroner (2012-niveau)						
Under 20 år	-3	10	6	0	13	4	13
20-24 år	15	8	48	37	15	47	79
25-29 år	11	28	41	26	78	55	75
30-34 år	56	106	79	71	91	101	106
35-39 år	126	171	104	91	179	155	122
40-44 år	105	174	162	226	220	168	151
45-49 år	155	214	160	161	199	199	232
50-54 år	176	211	166	188	193	163	200
55-59 år	150	170	155	132	139	94	108
60-64 år	38	53	49	46	41	37	40
65 år og derover	31	35	34	42	54	48	51
I alt	861	1.180	1.006	1.021	1.222	1.071	1.177
Indeks	100	137	117	119	142	124	137

Tabel IV.16 viser antallet af anerkendte erhvervssygdomme fordelt på året for skaden og om der er tilkendt erstatning i sagen eller ej. I størstedelen af de anerkendte erhvervssygdomssager er der tilkendt erstatning. For *høreskader* og *pleurale plaques* er andelen anerkendt uden erstatning højere, da en ændring på erhvervssygdomsfortegnelsen gør det muligt at anerkende disse erhvervssygdomme uden mén. Af de erhvervssygdomme, som anmeldes i 2006, anerkendes godt 19 procent med erhvervsevnetab.

Man skal være opmærksom på, at tabel IV.16 og tabel IV.17 ikke kan sammenholdes med andre tabeller over erhvervssygdomme, da de er fordelt på året for skaden. De andre tabeller er fordelt på henholdsvis året for oprettelsen, året for anerkendelsen eller året for tilkendelsen.

Tabel IV.16 Antal anerkendte erhvervssygdomme fordelt på året for skaden og om der er tilkendt erstatning i sagen

Afgørelse/Året for skaden	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Antal sager						
Med erhvervsevnetabs- erstatning og evt. mén	711	704	667	630	603	418	65
Kun méngodtgørelse	1.853	2.286	2.297	2.196	2.274	2.514	1.234
Uden erstatning	1.129	1.337	1.282	1.183	1.242	1.507	810
Anerkendt i alt	3.693	4.327	4.246	4.009	4.119	4.439	2.109
Andel anerkendt uden erstatning	30,6	30,9	30,2	29,5	30,2	33,9	38,4

Som ved ulykkerne er erstatningsudgifterne til den enkelte tilskadedkomne også spredt over flere år. Man skal derfor være forsigtig, hvis man sammenholder erstatningsudgifterne fra de forskellige skadeår, da sagerne ikke er lige langt i forløbet.

Der er endnu større spredning mellem erstatningerne for de forskellige diagnoser, end der er for ulykkerne. *Psykiske sygdomme* er diagnosen med den højeste gennemsnitlige erstatning per anerkendt sag (jf. tabel IV.11). Erstatningsudgiften ligger over 1 mio. kr. for skadeårene 2006-2009. Faldet fra 2010 kan skyldes, at sagerne ikke er så langt i sagsforløbet som erhvervssygdomme fra de tidligere skadeår.

Høresygdømmene er blandt erhvervssygdømmene med de laveste erstatninger. For erhvervssygdomme anmeldt i 2006 er der en gennemsnitlig udgift per anerkendt sag på cirka 22.000 kr. Det skyldes, at det kun er de færreste *høresygdømmene*, som medfører erstatning for tab af erhvervsevne. Årsagen til den lave gennemsnitlige udgift per anerkendt *høresygdom* er, at der er flere *høresygdømmene*, som anerkendes uden erstatning.

Tabel IV.17 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt erhvervssygdom fordelt på året for skaden

Slutdiagnose/Året for skaden	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Kræftsygdomme	707.110	513.339	524.644	512.925	530.19	451.23	558.13
Psykiske sygdomme	1.160.08	1.066.43	1.046.83	1.136.35	0	9	2
Nervesygdomme	6	1	6	7	4	4	2
Høresygdomme	247.970	227.145	262.944	301.140	278.33	178.61	
Lungesygdomme	22.334	24.005	24.594	24.274	4	8	36.289
Hudsygdomme	93.673	115.520	147.836	163.927	23.144	19.549	15.022
Rygsygdomme	101.295	102.759	142.202	147.022	131.96	133.11	
Andre sygdomme i bevægeapparatet	664.338	522.456	611.208	549.097	7	6	46.187
Andet	352.050	322.227	348.389	430.191	122.37		
I alt	250.476	244.796	196.300	129.515	6	95.248	54.302
Indeks	100	88	98	102	90	63	34

Der er ligeledes stor forskel på den gennemsnitlige erstatning per anerkendt sag for de forskellige brancher (jf. tabel IV18). Man skal være opmærksom på, at nogle af brancherne indeholder meget få sager, og derfor svinger udgifterne meget over tid.

Tabel IV.18 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt erhvervssygdom fordelt på året for skaden opgjort på hovedbranche

Hovedbranche/Året for skaden	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri	252.086	298.786	272.764	121.576	360.594	178.483	70.331
Råstofudvinding	181.070	132.283	482.099	170.305	139.875	155.091	4.875
Fremstillingsvirksomhed	234.150	178.827	222.724	243.977	228.067	143.823	113.330
El-, gas-, varme- og vandforsyning	208.496	136.227	193.092	84.882	202.974	81.551	73.364
Bygge- og anlægsvirksomhed	217.632	191.274	230.722	299.836	229.067	189.630	99.294
Engroshandel og detailhandel	179.099	199.736	211.183	203.147	204.385	133.052	68.394
Overnatningsfaciliteter og restaurationsvirksomhed	122.022	137.095	176.015	279.272	202.801	71.443	71.769
Transportvirksomhed mv.	318.784	306.840	272.480	332.095	157.999	159.783	34.362
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	400.091	193.656	328.364	100.018	278.897	465.792	96.789
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice mv.	119.200	263.643	108.628	305.667	130.454	123.232	86.502
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	370.923	342.150	399.457	364.879	364.163	233.238	65.206
Undervisning	275.647	293.108	309.901	139.087	133.036	49.066	29.197
Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger	310.008	231.663	234.316	214.094	174.692	129.772	66.529
Kultur, forlystelser, sport m.m.	194.513	209.320	276.271	214.936	228.245	215.030	99.383
I alt*	248.327	218.364	242.472	252.068	222.777	155.856	83.888
Indeks	100	88	98	102	90	63	34

*Inkl. uoplyst

Der er også stor forskel på den gennemsnitlige erstatningsudgift for *mænd* og *kvinder*. Den gennemsnitlige erstatning for *kvinder* per anerkendt erhvervssygdom anmeldt i 2006 var på knap 259.000 kr., mens den for *mænd* var på godt 242.000 kr. Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt sag er højere for *kvinder* end for *mænd*, fordi det med reformen blev muligt at anerkende høresygdomme uden erstatning. Det medførte en stigning i antallet af anerkendte høresygdomme, og det er ofte *mænd*, som har høresygdomme.

Forskellen på *mænd* og *kvinder* kan generelt skyldes, at det er forskellige sygdomme, der anmeldes og anerkendes.

Tabel IV.19 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt erhvervssygdom fordelt på køn

	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Kvinder	258.829	228.382	248.867	242.102	204.314	136.875	67.045
Mænd	242.333	211.606	238.235	258.350	234.184	166.924	93.339
I alt	248.327	218.364	242.472	252.068	222.777	155.856	83.888
Indeks	100	88	98	102	90	63	34

Hvis man ser på de forskellige aldersgrupper, er der forskel på den gennemsnitlige erstatning. Det skyldes blandt andet, at forskellige erhvervssygdomme karakteriserer de forskellige aldersgrupper. Men det skyldes også, at når der er tale om erstatning for tabt erhvervsevne, skal de yngre aldersgrupper have udbetalt erstatning for flere år end de ældre aldersgrupper. Der udbetales erstatning for tab af erhvervsevne indtil folkepensionsalderen.

Tabel IV.20 Den gennemsnitlige erstatning per anerkendt erhvervssygdom fordelt på alder

	Året for skaden						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
	Kroner (2012-niveau)						
Under 20 år	168.369	91.664	88.280	107.886	94.669	75.702	36.219
20-24 år	159.163	176.332	225.229	246.468	236.191	198.290	56.845
25-29 år	181.554	157.666	245.848	309.135	193.804	259.731	84.905
30-34 år	239.250	230.427	325.405	331.630	250.141	200.125	79.521
35-39 år	298.348	365.488	337.270	462.751	381.354	189.836	65.308
40-44 år	381.038	334.676	397.492	412.484	293.453	177.867	47.552
45-49 år	341.129	274.166	305.316	278.390	314.290	205.133	120.562
50-54 år	298.279	240.357	278.379	303.276	266.310	175.672	79.644
55-59 år	233.532	204.709	173.590	141.365	175.071	113.034	87.601
60-64 år	114.383	107.573	94.017	90.759	75.949	67.430	85.145
65 år og derover	92.863	89.556	92.423	105.381	111.654	85.689	103.750
I alt	248.327	218.364	242.472	252.068	222.777	155.856	83.888
Indeks	100	88	98	102	90	63	34

Bilag: Læsevejledning

Hvilke sager er omfattet af statistikken?

Arbejdsskadestyrelsens statistik omfatter de skader og erhvervssygdomme, der bliver anmeldt til styrelsen.

Ifølge de regler, der gælder for anmeldelse af ulykkestilfælde, skal der ske anmeldelse i henhold til arbejdsskadelovgivningen, hvis en skade antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, eller hvis en arbejdsskade har medført, at den tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang. Arbejdsgiveren anmelder til sit forsikringsselskab. Selskabet har pligt til at sende sager videre til Arbejdsskadestyrelsen, blandt andet hvis en skade antages at ville medføre erstatning for tab af erhvervsevne eller godtgørelse for varigt mén. Det betyder, at skader, der med sikkerhed ikke forventes at medføre varige følger, som udgangspunkt færdigbehandles i forsikringsselskaberne. Arbejdsskadestatistikken omfatter altså hovedsageligt de mere alvorlige arbejdsulykker og giver ikke det fulde billede af, hvor mange arbejdsulykker der sker på de danske arbejdspladser.

Antallet af arbejdsulykker, der kommer til behandling i Arbejdsskadestyrelsen, afhænger således blandt andet af, hvor mange anmeldelser forsikringsselskaberne (og visse selvforsikrede offentlige myndigheder) selv behandler. Forsikringsselskaberne fik incitament til at foretage selvstændig sagsbehandling, da selskaberne i 1993 blev pålagt at betale et gebyr til Arbejdsskadestyrelsen for hver behandlet sag. Visse selvforsikrede offentlige myndigheder fik samme mulighed for selvstændig sagsbehandling i 1997.

For erhvervssygdomme er anmeldereglerne anderledes. Her påhviler der læger og tandlæger en pligt til at anmelde sygdomme, hvis der blot er mistanke om, at disse er arbejdsbetingede. Læger og tandlæger skal anmelde direkte til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet.

Arbejdsskadesager er ansøgningssager. Efter 1. februar 2003 giver tilskadekomne stiltiende samtykke til, at en anmeldelse behandles efter arbejdsskadelovgivningen med henblik på en eventuel erstatning. Ønsker tilskadekomne *ikke* en sag behandlet, skal tilskadekomne altså positivt tilkendegive det.²⁶

Både Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet udgiver statistikker over antallet af anmeldte erhvervssygdomme og ulykker i overensstemmelse med lov om arbejdsskadesikring og lov om arbejdsmiljø. Der er derfor forskel på antallet af anmeldelser i statistikkerne. For eksempel er arbejdsskadelovgivningen gældende for danske arbejdsgivere, mens arbejdsmiljølovgivningen er afgrænset geografisk.

For et overordnet billede af arbejdsskader på de danske arbejdspladser henvises derfor til www.at.dk.

²⁶ Før 1. februar 2003 skulle tilskadekomne derimod positivt tilkendegive, hvis de ønskede deres sag behandlet. Sager fra før 1. februar 2003, hvor tilskadekomne ikke ønskede, at sagen blev behandlet i Arbejdsskadestyrelsen, er således heller ikke omfattet af denne statistik.

Det er de samme anmeldelser, der ligger til grund for statistikker i Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet, men antallet af anmeldte erhvervssygdomme i Arbejdsskadestyrelsens statistikker er som oftest højere end i Arbejdstilsynets. Årsagen hertil er primært, at Arbejdsskadestyrelsens statistik bygger på de oplysninger, der indhentes i forbindelse med sagsbehandlingen, hvor Arbejdsskadestyrelsen kan ende med at oprette flere sager på baggrund af én anmeldelse. Der oprettes flere sager på én anmeldelse, hvis det viser sig, at anmeldelsen indeholder mere end én diagnose, eller hvis en anmeldelse skal behandles efter forskellige punkter på erhvervssygdomsfortegnelsen.

For eksempel kan en anmeldelse af ”smerte uden specifikation” lokaliseret til armen opdeles i tre sager: en sag, der vedr. håndledet, en sag der vedrører albuen, og en sag der vedrører skulderen. I dette eksempel vil det i Arbejdsskadestyrelsens statistik opgøres som tre anmeldelser, mens det i Arbejdstilsynets statistik opgøres som én anmeldelse.

En mindre del af forskellene mellem Arbejdsskadestyrelsens og Arbejdstilsynets statistikker kan forklares med, at nogle anmeldte erhvervssygdomme kan vise sig i virkeligheden at dreje sig om en arbejdsulykke og behandles som sådan i Arbejdsskadestyrelsen.

Omvendt findes der sager i Arbejdstilsynets statistik, som er registreret som genoptagelser i Arbejdsskadestyrelsen og dermed ikke indgår som nye sager i Arbejdsskadestyrelsen.

I de årlige statistikker er der desuden også forskelle i antallet af anmeldelser i de opgjorte sygdomsgrupper. Det skyldes, ud over hvad der allerede er nævnt, at der kan være mindre forskelle i, hvordan de to styrelser rubricerer de enkelte sygdomstilfælde.

Centrale begreber

De følgende tabeller på arbejdsskadeområdet omfatter også skader omfattet af andre love end lov om arbejdsskadesikring, herunder skader blandt værnepligtige, AMU-kursister og studerende på visse praktisk orienterede uddannelser.

Statistikken omhandler arbejdsskadesager med videre opgjort efter fire forskellige sagsklasser:

- Arbejdsulykker, også omfattende kortvarige skadelige påvirkninger
- Erhvervssygdomme
- Brilleskader – det vil sige skader på briller eller andre hjælpemidler²⁷ uden personskaade
- Pludselige løfteskader – først indført som begreb i lovgivningen per 1. juni 1996 og dernæst bortfaldet med arbejdsskadereformen for skader sket efter 1. januar 2004

Afgørelser

Statistikken indeholder oplysninger om både førstegangsafgørelser, revisioner og genoptagelser. Arbejdsskadesikringsloven giver mulighed for, at styrelsen selv sætter *revision* i en sag. Det vil typisk ske, hvor det ikke aktuelt er muligt at skønne over de samlede følger af en skade. Revision kan forekomme både ved vurdering af méngrad og tab af erhvervsevne.

²⁷ Jævnfør § 15, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring.

Arbejdsskadesikringsloven giver desuden mulighed for, at den tilskadekomne beder om *genoptagelse*, hvor styrelsen tager stilling til, om der er væsentlige nye oplysninger i forhold til styrelsens tidligere afgørelse.

Udgifter

Arbejdsskadestyrelsen beregner udgiften til erstatning som summen af udgiften til varigt mén og udgiften til erstatning for tab af erhvervsevne. Godtgørelse for varigt mén udbetales som et engangsbeløb og udgør ved en méngrad på 100 procent 790.500 kr. i 2012. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af beløbet.

Erstatning for erhvervsevnetab²⁸ kan enten udbetales som en kapitalerstatning eller som en løbende ydelse. For de løbende ydelser opgøres udgifterne som hensættelser til reserver fra afgørelsestidspunktet frem til folkepensionsalderen. Hvis den tilskadekomne frivilligt får kapitaliseret en del af den løbende ydelse, så medtages kapitalbeløbet i udgiften sammen med et negativt beløb til hensættelse til den løbende ydelse. For revisioner og genoptagelser er det kun den yderligere udgift til mén og erstatning for tab af erhvervsevne, som er medtaget.

Erstatningen for tab af erhvervsevne beregnes fra afgørelsestidspunktet frem til tidspunktet for folkepensionen. Derfor vil størrelsen på erstatningen være afhængig af den tilskadekomnes alder på afgørelsestidspunktet. Erstatningsudgifter til de yngre tilskadekomne vil være større end erstatningen til de ældste aldersgrupper, selvom erhvervsevnetabsprocenten og årslønnen er ens.

Følgende udgifter er ikke med i Arbejdsskadestyrelsens opgørelse over udgifter: Udgifter til erstatning til efterladte, udgifter til behandlingsudgifter samt udgifter til tilgodehavende ydelser (ydelse tilkendt med tilbagevirkende kraft frem til tilkendelsestidspunktet).

For den enkelte kan erstatningerne godt være spredt over flere år. For eksempel kan der tilkendes godtgørelse for mén i 2006 og erstatning for tab af erhvervsevne i 2007. Sagen kan sidenhen tages op til revision eller genoptages, og der kan tilkendes yderligere erstatning i 2008. Når man ser på erstatningerne til den enkelte tilskadekomne, er man derfor nødt til at summere alle de erstatninger, den enkelte er tilkendt i løbet af sagen. Derfor er opgørelserne over de gennemsnitlige erstatninger per anerkendt sag opgjort på skadeår.

Når man sammenholder de gennemsnitlige erstatningsudgifter per skadeår, skal man være opmærksom på, at ikke alle skadeår er nået lige langt i forløbet. For eksempel vil skadeåret 2006 være længere fremme i forløbet, og sagerne vil være tættere på den endelige afgørelse end skader sket i 2011.

Dødssager

Det primære sigte med sagsbehandlingen af dødsulykker i Arbejdsskadestyrelsen er det erstatningsmæssige aspekt. Hvis en dødsulykke kan anerkendes som en arbejdsskade, er der mulighed for, at erstatningsberettigede efterladte (typisk efterladt ægtefælle og børn) kan få tilkendt et såkaldt overgangsbeløb og eventuelt forsørgertabserstatning. Det betyder, at Arbejdsskadestyrelsen kun undersøger, om en dødsulykke opfylder betingelserne for at blive anerkendt efter arbejdsskadelovgivningen, hvis der er erstatningsberettigede efterladte.

²⁸ For fastsættelse af godtgørelse for varigt mén og erstatning for erhvervsevnetab se vejledningerne på Arbejdsskadestyrelsens hjemmeside.

Hvis Arbejdsskadestyrelsen modtager anmeldelse af en dødsulykke vedrørende en person, der ikke har erstatningsberettigede efterladte, betyder det således omvendt, at styrelsen ikke foretager en egentlig sagsbehandling, men typisk blot henlægger sagen.

Dette har betydning for læsning af tabel II.5.

Hvor kan jeg læse mere?

Ønskes yderligere oplysninger om Arbejdsskadestyrelsen som virksomhed, kan vi henvise til vores årsrapport. For oplysninger om arbejdsskadeområdet i øvrigt henvises til vores hjemmeside www.ask.dk.

Hvordan læses tabellerne?

De oplysninger, der ligger til grund for statistikken, indhentes hovedsageligt i forbindelse med sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen.

For arbejdsulykker drejer det sig blandt andet om følgende oplysninger:

- Identifikation af den tilskadekomne, arbejdsgiveren og dennes forsikringsselskab
- Den dato, hvor skaden indtraf
- Den dato, hvor skaden blev anmeldt til styrelsen
- Den dato, hvor styrelsen traf afgørelse
- Arbejdsgiverens branchetilhørsforhold
- Årsagskode – hvordan skete skaden
- Skadens placering på legemet
- Skadens art

For erhvervssygdomme drejer det sig blandt andet om følgende oplysninger:

- Identifikation af den tilskadekomne og arbejdsgiver/arbejdsgivere
- Perioden med relevant skadelig påvirkning/arbejds-mæssig belastning
- Den dato, hvor sygdommen anmeldes til styrelsen
- Den dato, hvor styrelsen traf afgørelse
- Arbejdsgiverens branchetilhørsforhold
- Diagnosen

Man skal være opmærksom på, at tabellerne over antallet af anmeldelser og tabellerne over antallet af anerkendelser ikke er direkte sammenlignelige, idet tabellerne over anmeldelser er fordelt på året for oprettelsen og tabellerne over anerkendelser er fordelt på året for anerkendelsen. Der er ikke nødvendigvis sammenfald mellem de forskellige år, idet en sag, der anmeldes et år, godt kan afgøres i et senere år.

Behandlingen af arbejdsskadesager kan strække sig over mere end et kalenderår, og der er endvidere mulighed for, at sagerne kan tages op til revision, og at tilskadekomne selv kan anmode om at få sin sag genoptaget. Det betyder, at de enkelte tabeller i nogle tilfælde ikke umiddelbart kan sammenlignes.

Erhvervssygdomme registreres først med en anmeldediagnose. Når sagen senere afgøres, tilføjes en slutdiagnose, der i hovedreglen er en mere præcis diagnose. På erhvervssygdomsområdet registrerer Arbejdsskadestyrelsen ikke årsagskoder, altså hvilken påvirkning der har foranlediget en given skade.

Generelle forbehold

Den 1. februar 2003 indførtes muligheden for at anmelde arbejdsskader elektronisk via EASY. I tabellerne med de ovennævnte variabler kan der derfor forekomme databrud. Databrudet kan både skyldes, at anmeldemønstrene ændres på grund af indførelsen af EASY, og at nogle af de gamle koder ikke kan konverteres til de nye koder, som EASY medfører.

Den 1. januar 2004 trådte arbejdsskadereformen i kraft, dog først den 1. januar 2005 for det nye erhvervssygdomsbegreb. Ud over nye skadebegreber betød reformen blandt andet også, at der blev indført en samlet afgørelse i stedet for selvstændige afgørelser om anerkendelse, méngrader og erstatning for erhvervsevnetab. Denne ændring betyder, at anerkendelsen kommer senere i forløbet end i ”ikke-reformsager”.

Den 1. januar 2008 afløste den nye branchekode DB07 (Dansk Branchenomenklatur 2007) den gamle version, DB03. Branchekoden er en 6-cifret kode, som kategoriserer brancher og erhvervsgrupper efter internationale retningslinjer.

Baggrunden for, at der er kommet ny branchekode i Danmark, er, at branchekoderne på FN- og EU-niveau er blevet revideret, og at Dansk Branchekode er blevet opdateret til den aktuelle erhvervsstruktur. Danmarks Statistik har stået for dette arbejde.

Der er tale om en gennemgående revision, hvor strukturen i Dansk Branchekode er blevet væsentligt ændret.

DB07 er en kodestandard for kategorisering af erhvervsbrancher udviklet af [Danmarks Statistik](#), baseret på den internationale NACE-kodestandard.

Arbejdsskadestyrelsen har i branchetabellerne grupperet DB03 og DB07.

I 2009 ændrede Danmarks Statistik datagrundlaget for beskæftigelsestallene. Det betyder, at der er et databrud i statistikken, og at beskæftigelsen er lavere, end hvis det hidtidige datagrundlag var anvendt. Samtidig er grupperingen af brancherne ændret.

Højesteretsdomme

Der er i perioden 2002-2010 kommet flere højesteretsdomme, som har haft betydning for erstatningsudgifterne. Højesteretsdommene har ligeledes betydet, at Arbejdsskadestyrelsen har genoptaget en del sager.

10. januar 2002: Højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne under revalidering. Dommen indebærer, at vurderingen af en midlertidig løbende ydelse skal tage udgangspunkt i, hvad erhvervsevnetabet aktuelt er, uden hensyn til, at det kan vise sig, at erhvervsevnen genoprettes helt eller delvist.

22. december 2003: Højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne med fleksjob. Højesteret fandt, at den tilskadekomnes erhvervsevnetab skulle fastsættes uafhængigt af den løn, som vedkommende

fik gennem sit fleksjob, idet der skulle foretages en konkret bedømmelse af, hvad vedkommende ville eller burde kunne tjene, hvis muligheden for fleksjob ikke forelå. Praksis er senere ændret ved lov, så for tilskadekomne med skadedato efter 31. december 2005 indgår indtægten fra fleksjobbet i fastsættelsen af erhvervsevnetabet.

9. februar 2006: Højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne under revalidering. Højesteretsdommen tog stilling til tidspunktet for, hvornår erstatning for tab af erhvervsevne ifølge en midlertidig afgørelse begynder at løbe, når den tilskadekomne som følge af højesteretsdommen af 10. januar 2002 har krav på en højere erstatning for tab af erhvervsevne.

22. april 2009: Højesteretsdom om genoptagelse af sager. Højesteret vurderede, at sagen ikke kunne afvises med den begrundelse, at forværringen ikke skyldtes arbejdsskaden, da det alene er en betingelse for genoptagelse inden for 5 år fra første afgørelse om erstatning, at der er sket en væsentlig ændring af tilskadekomnes helbredsmæssige og/eller erhvervsmæssige forhold. Der kan eksempelvis være tale om, at tilskadekomne har fået flere gener i forhold til tidligere, eller at tilskadekomne ikke længere har mulighed for at arbejde i samme omfang som tidligere. Forværringen skal ikke nødvendigvis være knyttet til arbejdsskaden. Det er først, når sagen er genoptaget, at Arbejdsskadestyrelsen skal vurdere, om det er arbejdsskaden, der er årsag til forværringen, og om der eventuelt kan gives en højere erstatning, eller om det er andre forhold, der er årsag til forværringen.

16. august 2010: Højesteretsdom om fastsættelse af erstatning til tilskadekomne på deltid. Højesteretsdommen drejede sig om fastsættelse af årsløn og erhvervsevnetab til tilskadekomne, som er ansat på deltid. Højesteret fastslår, at hvis den tilskadekomne tidligere har arbejdet på fuld tid og efterfølgende overgår til deltid, men ansættelsen på deltid er af midlertidig karakter, skal årslønnen fastsættes skønsmæssigt med udgangspunkt i lønnen i en fuldtidsstilling. Med hensyn til erhvervsevnetabet skal det bedømmes ud fra den tilskadekomnes erhvervsmæssige muligheder med og uden skaden.

Lovændringer

Der er sket følgende lovændringer, som har betydning for beregningen af erstatning:

Lov nr. 422 af 10. juni 2003. Med arbejdsskadereformen blev afløsningsbeløbet²⁹ afskaffet, så erstatningen til den enkelte tilskadekomne blev mindre. Med reformen ændredes ulykkesbegrebet, og man lempede erhvervssygdomsbegrebet med henblik på at opnå en højere anerkendelsesprocent.

Lov nr. 1388 af 21. december 2005 ændrede reglerne for erstatning til tilskadekomne i fleksjob.

Lov nr. 522 af 6. juni 2007 ændrede kapitaliseringsfaktorerne og praksis for anerkendelse af for sent anmeldte sager.

Bekendtgørelse nr. 440 af 29. maj 2009 ændrede kapitaliseringsfaktorerne, idet folkepensionsalderen blev hævet fra 65 til 67 år fra 1. juli 2009.

²⁹ Afløsningsbeløbet var det beløb, den tilskadekomne fik udbetalt, når den løbende ydelse ophørte ved folkepensionsalderen. Beløbet blev beregnet som 2 eller 4 gange den årlige ydelse, afhængigt af, om den løbende ydelse blev udbetalt til 67 år eller 65 år.

Bekendtgørelse nr. 1358 af 22. december 2011, bekendtgørelse nr. 1403 af 22. december 2011 og lov nr. 700 af 25. juni 2010 ændrede kapitaliseringsfaktorerne, da folkepensionsalderen blev hævet. Samtidig hævede man dækningsgraden fra 80 til 83 procent og ændrede på opgørelsen af årslønnen. Kapitaliseringsfaktorerne kan ses her:

<http://www.ask.dk/da/Love%20og%20satser/Satser/Arbejdsskader/Kapitaliseringsfaktorer.aspx>